

MYSTIC
CROSS
ROADS

WTFX

The word "OFTEN" is written in a large, bold, black-outlined font. The letters are stylized with thick strokes and sharp angles, giving it a modern, graphic appearance. The 'O' is a simple circle with a vertical line through the center. The 'F' and 'T' have long horizontal bars. The 'E' is composed of three horizontal bars. The 'N' is formed by two vertical bars and a diagonal bar.

Tento průvodce výstavou vychází u příležitosti druhého ročníku bienále současného umění Ve věci umění Matter of Art, Praha (21. července – 23. října 2022).

Bienále organizuje tranzit.cz ve spolupráci s Galerii hlavního města Prahy (GHMP) a koná se pod záštitou Ministra kultury Martina Baxy a radní hlavního města Prahy Hany Třeštkové.

This exhibition guide is published on the occasion of the Biennale Matter of Art 2022, Prague (July 21 – October 23, 2022).

The biennale is organized by tranzit.cz in cooperation with Prague City Gallery (GHMP) and with the support of the minister of culture of the Czech Republic, Martin Baxa, and Prague city councilor Hana Třeštková.

FB: biennale.matterof.art; ghmp.cz
IG: @biennale.matterof.art; @ghmp.cz
#ghmp

tranzit.cz
Dittrichova 337/13
120 00 Praha 2
www.matterof.art
www.tranzit.org

Galerie hlavního města Prahy (GHMP)
Prague City Gallery
Staroměstské náměstí 605/13
110 00 Praha 1
www.ghmp.cz

Bienále Ve věci umění je zakládajícím členem Aliance východoevropských bienále (EEBA). Bienále je součástí projektu tranzit.cz „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“, který je podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska z Fondů EHP v programu Kultura.

Biennale Matter of Art is a founding member of the East Europe Biennial Alliance. The biennale is a part of the project tranzit.cz “Center and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe,” which is supported by grants from Iceland, Liechtenstein, and Norway (EEA Grants) in the scope of the Culture Program.

tranzit.cz

tranzit.cz je iniciativa v oblasti současného umění
tranzit is an initiative in the field of contemporary art.

Nadace ERSTE je hlavním partnerem tranzit.cz
ERSTE Foundation is the main partner of tranzit.cz

6	Úvod Veronika Janatková Introduction Veronika Janatková
8	Úvod Magdalena Juříková Introduction Magdalena Juříková
9	Bienále ve věci umění 2022 Biennale Matter of Art 2022
10	Index umělců*kyní Artist Index
12	Informace pro návštěvníky Plan your visit
14	Měkká místa: antologie textů k bienále Soft Spots: The Biennale Reader
15	Živý program Public program
22	Místa konání Venues
30	GHMP Seznam umělců*kyní, anotace List of artists, synopses
57	Nemocnice/Hospital Seznam umělců*kyní, anotace List of artists, synopses
70	Šaloun Seznam umělců*kyní, anotace List of artists, synopses
72	Seznam děl List of Artworks
78	Foto kredit Image Credits
79	Podpora Support
80	Poděkování Acknowledgements
81	Tým bienále Team Biennale
82	Tiráž Colophon

Úvod/Introduction

Veronika Janatková

CZ Druhý ročník bienále Ve věci umění se rodil během vleklé pandemie. Válka v Ukrajině je další globální katastrofou, která nás vystavila nejistotě a hrůze z neznámého. V okamžiku se rozpadly známé konstelace. Odhalily se dlouhodobé a hluboko zakořeněné neduhy a rány, s nimi se obnažují i historická a politická traumata. Odkrývají dřívější škody a šrámy, které tu byly už dávno, jen zůstávaly neviditelné, opomíjené nebo potlačované.

Prožitky, které ze světa čerpáme, a uložené vzpomínky se hluboce otiskují do naší mysli a těla—dělají z nás ty, kterými jsme. Pochmurná doba zanechává v lidských životech spoušť, úzkost nám oslabuje ducha a dlouhodobě nám podlamuje zdraví. Bolest a trauma člověka odpojují a odcizují od ostatních, od světa. Žijeme v době, kdy se snažíme vypořádat s ruinami světa, který tu kdysi býval. Tyto ruiny představují svědectví o přetřhaných vztazích, ať se sebou samými, s druhými či s přírodou. Jak se vyrovnat s bezprostřední blízkostí katastrofy, se syrovou smrtelností, kterou denně zakoušíme? Jak můžeme dál žít pospolu? A jak může umění reagovat na traumatické události, které prožíváme?

Nemůžeme bolesti poručit, aby zmizela. Ale můžeme dát sami sobě i druhým prostor, abychom s bolestí pobyli. Můžeme se k sobě navzájem přiblížit, vztahovat a naslouchat si. Ticho může být akcí. Naslouchání může být akcí. Aktivní naslouchání může být způsobem, jak se s věcmi vypořádat. Uznáním vlastní zranitelnosti a napojením na ostatní vytváříme entitu MY, která je sama o sobě vzorem i oporou. Nedávné události nám rovněž připomínají, že jsme tu MY jako komunita.

Na bienále i v antologii Soft Spots se propojily kurátorské přístupy Rada Ištoka, Renana Laru-ana, Piotra Sikory a kolektivu tranzit.cz.

Srdečně děkujeme všem našim přátelům, kolegyním a kolegům, partnerům a partnerkám, kteří nás podpořili a umožnili vznik této publikace.

EN The second edition of the biennale *Matter of Art* was conceived during the long tail of the pandemic, and the war in Ukraine is another global disaster that has brought us face to face with uncertainty—the horrors of the unknown. In the blink of an eye, the constellations with which we felt at home disintegrated, exposing those sores and wounds that are long-lasting and deeply rooted and revealing historical and political traumas. They laid bare the damage, uncovered the already harmed that was lying underneath, invisible, ignored, or repressed.

The experiences we make of the world and recorded memories are deeply imprinted in our mind and body; they make us who we are.

Gloomy times wreak havoc on people; angst obliterates our spirit, with long-lasting effects on our health, and becomes engraved in our souls. Pain and trauma make one disconnected and alienated from others, from the world. It has been a time of dealing with ruins—ruins as haunting testimonies of broken relationships, be it with ourselves, with others, or with nature.

How do we cope with the immediacy of catastrophe, with the raw lethality we are witnessing on a daily basis? How do we live on together and be in solidarity with others in their pain, in a situation we haven't experienced? And how can art respond to the traumatic events we are living through?

We cannot drive the pain away, but we can give ourselves and each other space to be with the pain. We can relate to, gesture to, and hear each other. Stillness can be an action. Listening is an action. Active listening can offer us a way to overcome. Acknowledging my own vulnerability and letting others stand by is to produce a WE as resistance. The recent developments are also a reminder of the WE as a community.

The biennale and the anthology *Matter of Art 2022* are brought together by the curatorial approaches of Rado Ištok, Renan Laru-an, Piotr Sikora, and the tranzit.cz collective.

Our gratitude goes out to all the friends, colleagues, and partners who have supported us and made this edition possible.

Veronika Janatková

ředitelka tranzit.cz/Director, tranzit.cz

Úvod/Introduction

Magdalena Juříková

CZ Bienále se letos rozkročilo nad geografickým územím na východ a dál od bývalé železné opony. Má to v tuto chvíli mimořádný význam, protože konflikt na Ukrajině nám bez sentimentu a bez okolků připomíná naši nedávnou historii, kdy jsme dlouhá léta bojovali o zachování vlastní identity. Jak je patrné z nálad ve společnosti, stále mezi námi zůstávají některé „neukončené příběhy“, a to na obou pólech uvažování. Stále tu máme rozdíl ve vnímání reality mezi západním a východním regionem a stále se nám tak trochu vrací pocit osamění a vzpomínka na zradu na nás spáchanou v situaci, kdy je blízký národ ohrožován nepřítelným agresorem.

Definitivně končí období, kdy jsme považovali válečný konflikt na území Evropy za vyloučený, a musíme se ptát, kde se stala ta osudná chyba, že jsme se mu opět nedokázali vyhnout. Je tu mnoho a mnoho otázek, na které všichni hledáme nějakou odpověď, a naděje, že ona odpověď bude racionální, se zjevně blíží nule. Umění a jeho protagonisté se nachází ve stejné situaci, a proto se nemůže vyhnout těmto vyhrcozeným okamžikům naší současnosti, hledá rovněž jejich kořeny a zkoumá nejrůznější souvislosti, které vedou k tak fatálnímu popření lidskosti na jedné straně, a ke ztrátě bdělosti na straně druhé. Pohybují se v rozsáhlých souřadnicích, které jsou však jen zdánlivě odtaziť od toho, co nás dnes snad povede k nalezení vzájemného respektu navzdory všem rozporům a odlišnostem.

EN This year's biennale stretches across the geographical territory from the former Iron Curtain to the east and beyond. It is of particular significance at this moment because the conflict in Ukraine reminds us, unceremoniously and without sentimentality, of our recent history, when we struggled for many years to preserve our own identity. As is evident from the mood in society, there are still some “unfinished stories” between us, at both opposite poles of thinking. When a nearby nation is threatened by an unhinged aggressor, there is a difference in the perception of reality between the West and the East as well as a slight feeling of isolation and the memory of the betrayal perpetrated against us.

The times when we considered a war in Europe to be out of the realm of possibility are coming to an end, and we must ask where the fatal mistake was made and why we were once again unable to avoid it. There are many, many questions to which we are all searching for an answer, and the hope that this answer will be rational is obviously non-existent. Art and its protagonists find themselves in the same situation, and they therefore cannot avoid these tense moments of our present reality and are also searching for their source and exploring the various connections that lead to such a fatal denial of humanity on the one hand and a loss of vigilance on the other. They operate at wide-ranging coordinates that are, however, only seemingly distant from what today will perhaps lead us to find mutual respect despite all of our differences and disputes.

Magdalena Juříková

ředitelka Galerie hlavního města Prahy

Director, Prague City Gallery

Bienále ve věci umění 2022

Biennale Matter of Art 2022

CZ Jak přemýšlet o vztahu násilí a života? Jak můžeme nadále zůstat zranitelní? Druhý ročník bienále *Ve věci umění* zve k objevování různých uměleckých pozic, které kladou tyto navzájem propojené otázky skrze různé pocity, média a výstupy. Výstava je sborem hlasů, který je někdy harmonický a někdy kakofonický. Hledá cesty, jimiž je možné zpochybnit zažitě příběhy o zcela soběstačných hrdinských postavách, jež dokáží vyvinout mimořádné úsilí ke zdolávání nepřízné osudu. Odkud pochází rčení, že co nás nezabije, to nás posílí, a za jakou cenu? Umění na této výstavě oproti tomu vypráví příběhy o zranitelných tělech a neuspokojivých společenských uspořádáních, jež jsou závislá na jiných a navzájem neoddělitelných tělech, prostředích a infrastrukturách.

Umělecká díla jsme vybírali s ohledem na skutečnost, že si všichni musíme hledat své místo v kontextu různých mocenských dynamik a hierarchií. Výstava začíná „menšinovou“ perspektivou dětí, tzv. neprofesionálních umělců a umělek, dospělých dětí a introvertních lidí i „neplnohodnotnou“ zkušenost chronicky nemocných, předčasně zemřelých a „monstrózních jedinců“ jakožto aktérů, kteří jednají, tvoří a určují významy. Vystavená díla jsou si stejně tak vědoma, že násilnost současných podmínek je zakořeněna v historických traumatech a že za každou soudobou krizí jako pandemie či válka tkví minulost. Občas, jako na této výstavě, získávají dopady násilí na těla a věci prostřednictvím umění výmluvnější podobu. I když nás učili, že utrpení nás posiluje nebo že trauma lze vyléčit, chceme navrhnout alternativní řešení: pečujme o svá zranitelná místa.

EN What is life imagined in violence? In other words, how can we let the soft be soft? The second edition of the *Biennale Matter of Art* invites the public to explore diverse artistic positions that reiterate these intertwined questions in various affective registers, media, and outputs. The choir of voices that is at times consonant and at times dissonant seeks know-how for undermining the bold narratives that revolve around heroic, autonomous figures who exert extraordinary power to overcome obstacles. Where does the saying about the events which make us stronger unless they kill us come from, and what is the actual meaning of the word “stronger” anyway? In contrast to this proverb, the art presented in the exhibition weaves together different stories of essentially vulnerable bodies and deficient systems dependent on and inseparable from other bodies, the environment, and infrastructures.

The artworks have been selected with an awareness of the various power dynamics and hierarchies we all have to position ourselves within. The exhibition incorporates the “minor” perspectives of children, enthusiasts, kids, and introverts as well as the “poor” experiences of the chronically ill, the prematurely deceased, and the monstrous as agents who act, create, and deliberate meanings. The works understand that the violence of the present conditions is rooted in historical traumas, that the past lurks behind contemporary crises such as pandemics or wars. Sometimes, like in this exhibition, bodies and matter reimagine their experiences through art. While we have been taught that suffering will strengthen us or that a cure will end trauma, we propose an alternative task: nourishing our soft spots.

Index umělců*kyní

Artist Index

	A
31	APART (SK)
	B
58	Michal BarOr (IL)
59	Anca Benera & Arnold Estefan (RO)
60	Hera Büyüктаşçıyan (TR)
	C
32	Larisa Crunțeanu (RO)
	D
61	Nolan Oswald Dennis (ZA)
33	Patricia Domínguez (CL)
	E
62	Mandy El-Sayegh & Alice Walter & Lily Oakes (GB)
	F
34	Florin Flueraș (RO)
	G
71	Robert Gabris (SK) a Ľuboš Kotlár (SK) z kolektivu i pack* (dříve s Cat Jugravu) Robert Gabris (SK) and Ľuboš Kotlár (SK) from the i pack* collective (formerly with Cat Jugravu)
	K
35	Hanni Kamaly (NO/SE)
63	Barbora Kleinhamlová (CZ)
36	Alina Kleytman (UA) & Marie Lukáčová (CZ)
64	Jacques de Koning (NL)
	L
37	Tarek Lakhissi (FR)
38	Renz Lee (†) (PH)
40	Candice Lin (US)
	M
41	Fathia Mohidin & Adele Marcia Kosman (SE)
	O
42	Mara Oláh (HU)
	P
43	Linh Valerie Pham (VN) s Ha Thuy Hang (VN) a postavami Reneho O. Villanuevy Linh Valerie Pham (VN) with Ha Thuy Hang (VN) and Rene Villanueva's characters
44	Alina Popa (†) s Florinem Fluerașem (RO) Alina Popa (†) with Florin Flueraș (RO)
46	Kolektiv Prádelna (CZ)/The Laundry Collective (CZ)
	R
47	Vincent Rumahloine (ID)
	S
48	Charlotte Salomon (DE)
66	Rudolf Samohejl (CZ)
49	Sina Seiffee (BE/IR)
50	Jana Shostak (PL/BY)
51	Sráč Sam (CZ)
52	Ceija Stojka (AT)
53	Bára Šimková (CZ)
	T
54	Šúdži Terajama (†) s Tecuja Čiba a artefakty Ashita no Joe (JP) Shūji Terayama (†) with Tetsuya Chiba and Ashita no Joe artifacts (JP)
67	Marie Tučková (CZ)
	V
55	Rene O. Villanueva (†) s Jo Atienza (PH) Rene O. Villanueva (†) with Jo Atienza (PH)
56,68	Lenka Vítková (CZ)

Informace pro návštěvníky

Plan your visit

VSTUPNÉ/ADMISSION

Vstupné do všech výstavních prostorů a na všechny akce v rámci živého programu je zdarma po celou dobu trvání bienále.

Admission to the exhibition as well as the live program is free of charge. Please note that the capacity of select events is limited.

PŘÍSTUPNOST/ACCESSIBILITY

Všechny výstavní prostory jsou bezbariérové a snadno přístupné. Veškerý obsah výstavy je dostupný v původním znění s českým a/nebo anglickým překladem. Na výstavách je k dispozici text v přístupném jazyce.

The biennale venues are wheelchair and stroller accessible. The content of the exhibition is available in original with Czech and/or English translation. At the venues, you will find a simplified text about the exhibition in English.

OTEVÍRACÍ DOBA/OPENING HOURS

Upozorňujeme, že otevírací doba jednotlivých lokací se liší.

Detaily najdete v sekci Místa konání.

Please note that different opening days apply to the various biennale venues. Detailed opening hours are listed along with venue details.

COVID-19

Bienále probíhá v souladu s platnými vládními nařízeními. Žádáme vás, abyste se řídili pokyny uvedenými v místech konání. Aktuální informace o situaci a pravidlech platných na území České republiky naleznete na stránkách covid.gov.cz.

The hygiene situation within the Biennial will comply with current government regulations. We kindly ask you to follow the guidelines provided at the venues. For the latest updates on the situation and requirements valid in the Czech Republic, please visit covid.gov.cz.

ZÁZEMÍ PRO NÁVŠTĚVNÍKY/FACILITIES

Na vybraných místech jsou k dispozici toalety/bezbariérové toalety, pitná voda, přebalovací pult, bezplatné připojení Wi-Fi a další.

Podrobnosti najdete v sekci Místa konání.

Toilet, accessible toilet, water fountain, changing table, free Wi-Fi, and other facilities are available at selected venues. Please see Venues for more details

UPOZORNĚNÍ NA CITLIVÝ OBSAH/TRIGGER WARNING

Některá z vystavených uměleckých děl mohou být pro určité diváky urážlivá či znepokojivá. Více informací k obsahu jednotlivých děl najdete v anotacích v tomto průvodci.

Some of the exhibited artworks may include content some people may find offensive or disturbing. Please refer to the synopses in this guidebook to find out more.

ZMĚNA PROGRAMU/PROGRAM CHANGE

Pořadatel si vyhrazuje právo na změnu programu výstavy a živého programu. Aktuální informace a případné změny najdete na stránkách matterof.art.

The exhibition & live program may be subject to change.

Program updates will be published on matterof.art.

CHCEME ZNÁT VÁŠ NÁZOR

TELL US ABOUT YOUR VISIT

Chcete se s námi podělit o svůj zážitek z výstavy? Můžete nám napsat do jedné z návštěvních knih, které najdete ve všech třech místech konání bienále. Můžete také využít jednoduchý kontaktní formulář na matterof.art/feedback, napsat nám e-mail na info@matterof.art nebo nám poslat zprávu na instagramovém účtu [@biennale.matterof.art](https://www.instagram.com/biennale.matterof.art).

Would you like to share your experience with us? You may write us in one of the guest books which could be found in all three biennale venues. You may also use a simple contact form on matterof.art/feedback, write us an email at info@matterof.art, or send us a message on Instagram at [@biennale.matterof.art](https://www.instagram.com/biennale.matterof.art).

Měkká místa: antologie textů k bienále

Soft Spots: The Biennale Reader

CZ Tato publikace propojuje nové i starší eseje, rozhovory, povídky a zprávy z různých oborů, krajů a témat, které mapují prostor východní Evropy i jiných regionů, často s důrazem na spojitosti mezi těmito oblastmi. Příspěvky často začínají vyčerpáním—ať psychickým, kulturním, materiálním či ekonomickým—a následně zastávají strategickou pozici slabosti nebo měkkosti. S tímto zasazením se zabývají nejrůznějšími tématy: rasovými aspekty, dekolonizací muzeí a muzejnictvím, spleťtostí kulturní výměny nebo implikacemi radikálních modernistických tradic myšlení a estetiky. Doplnějí je umělecké intervence Doroty Brázdovičové, Markéty Soukupové a Tareka Lakhrissiho. Zahrnuty jsou i úryvky ze zinu *Pižmo*, nezávislého časopisu pro posílení kulturní rozmanitosti, který vydává kolektiv galerie SAM83 v České Bříze.

Antologii vydává tranzit.cz v české a anglické verzi (ve spolupráci se Spector Books), k dispozici bude v září 2022. Editorský tým tvoří Rado Ištok, Renan Laru-an, Piotr Sikora a Tereza Stejskalová (tranzit.cz), kurátoři bienále Ve věci umění 2022.

EN This publication brings together new as well as existing essays, interviews, short stories, and reports from different fields and geographies on various issues, mapping the space of Eastern Europe and beyond with a special emphasis on beyond. The point of departure is exhaustion—mental exhaustion, cultural exhaustion, material and economic exhaustion—and the ensuing strategic position of weakness or softness. The texts address a variety of topics: racialization, decolonization of museums and museology, the intricacies of cultural exchange, and the implications of radical modernist traditions of thought and aesthetics. They are accompanied by artistic interventions by Dorota Brázdovičová, Markéta Soukupová, and Tarek Lakhrissi. Also included are excerpts from *Pižmo*, an independent magazine for strengthening cultural diversity published by the SAM83 gallery collective in Česká Bříza.

The reader will be published by tranzit.cz in Czech and English (in cooperation with Spector Books) versions and will be available in September 2022. The anthology was edited by Rado Ištok, Renan Laru-an, Piotr Sikora and Tereza Stejskalová (tranzit.cz), the curators of Biennale Matter of Art 2022.

Živý program

Public program

CZ Program bienále tvoří komentované prohlídky, performance, diskuse a workshopy. Vstupné je pro všechny zdarma. Soupis všech akcí najdete na matterof.art/cz/2022/program. Stránku jednoduše zobrazíte načtením QR kódu.

(Pozn.: Přehled akcí na následujících stránkách zahrnuje pouze akce potvrzené v době vydání průvodce. Všechny události najdete na webových stránkách bienále).

EN The biennale program consists of guided tours, performances, discussions, and workshops. Admission is free for all. A schedule of all the events can be found at www.matterof.art/2022/program. To view the page, simply scan the QR code.

(Note: The list of events on the following pages only includes events confirmed at the time of the guide's publication. All events can be found on the biennale website.)

ZAHAJOVACÍ TÝDEN
OPENING WEEK

20. 7. 18:00 → GHMP
Slavnostní zahájení a vernisáž #1
Opening ceremony & Vernissage #1
- 19:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo pro všechny lidi bez rozdílu
Laundry Collective: What we want so that the gallery is for all people, without exception
- 19:30 → GHMP • Performance
Florin Flueraș: Nezážitky
Florin Flueraș: Unexperiences
- 21.00 → Bike Jesus (Ostrov Štvanice)
Opening party
21. 7. 16:00 → GHMP • Performance
Florin Flueraș: Nezážitky
Florin Flueraș: Unexperiences
- 16:30 → GHMP • Performance
Linh Valerie Pham: A Game of Good Citizen
Linh Valerie Pham: Hra dobrého občana
- 18.00 → Nemocnice/Hospital
Vernisáž #2
Vernissage #2
- 18:30 → Nemocnice/Hospital
Komentovaná prohlídka
Guided tour
- 19:00 → CAMP
Kulatý stůl: Diskuse s umělci
Round Table: Debate with artists
- 20:30 → CAMP • Performance
Nolan Oswald Dennis: Curriculum for the Mud
Nolan Oswald Dennis: Kurikulum pro bahno
22. 7. 16:00 → GHMP • Performance
Florin Flueraș: Odesnění
Florin Flueraș: Undreaming
- 18:00 → Šaloun
Vernisáž #3
Vernissage #3
- 18:00 → Šaloun
Zahájení instalace Robert Gabris a Ľuboš Kotlár z kolektivu i pack* (dříve s Cat Jugravu)
Opening of the installation Robert Gabris and Ľuboš Kotlár from the i pack* collective (formerly with Cat Jugravu)
23. – 24. 7. 13.00 – 18.00 → Šaloun
Robert Gabris and Ľuboš Kotlár from the i pack* collective (formerly with Cat Jugravu)
Robert Gabris a Ľuboš Kotlár z kolektivu i pack* (dříve s Cat Jugravu)

SETKÁNÍ S KOLEKTIVEM PRÁDELNA
MEETING WITH THE LAUNDRY COLLECTIVE

Co chceme, aby bylo v galerii pro všechny lidi bez rozdílu je setkání s kolektivem Prádelna, které probíhá každé úterý v rámci výstavy bienále v Galerii hl. m. Prahy v Městské knihovně, vždy od 15.00 do 18.00, po celou dobu trvání výstavy.

What we want so that the gallery is for all people, without exception is a regular meeting of the Laundry Collective which will be taking place as part of the biennale in the Prague City Gallery at the Municipal Library every Tuesday from 3 p.m. to 6 p.m. for the duration of the exhibition.

PRAGUE ART WEEK

Bienále je součástí programu nového pražského týdne umění Prague Art Week, který bude probíhat od 9. do 16. září 2022. V rámci něj proběhnou komentované prohlídky v češtině a angličtině a bude také poslední možnost shlédnout instalaci v Šalounové ateliéru, která se 11. září uzavírá. Výstava bude dále pokračovat v GHMP a v Nemocnici.

Podzimní program rovněž zahrne diskuse o ruské invazi na Ukrajinu z feministické perspektivy, debatu o otázkách dekolonizace v českém umění a promítání videoartu ukrajinských umělců. Program připravujeme ve spolupráci s Aliancí východoevropských bienále (EEBA) a Kyjevským bienále/Visual Culture Research Center.

The biennale is part of the program of the new Prague Art Week, which will run from September 9 to 16, 2022. The biennale's activities for the event include guided tours in Czech and English and the last chance to see the installation in the Šaloun Studio, which closes on September 11. The exhibition will then continue at the Prague City Gallery and the General University Hospital.

The autumn program will also include a discussion about the Russian invasion of Ukraine from a feminist perspective, a debate on issues of decolonization in Czech art, and a screening of video art by Ukrainian artists. The events will be co-organized with the East Europe Biennial Alliance and Kyiv Biennial/Visual Culture Research Center.

KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY GUIDED TOURS

Komentované prohlídky se členy a členkami kurátorské skupiny (Rado Ištok, Renan Laru-an, Piotr Sikora, Tereza Stejskalová za tranzit.cz) budou probíhat v českém i anglickém jazyce. Prohlídky se konají v prostorách GHMP v Městské knihovně a v Nemocnici. Speciální prohlídky pro skupiny a školy je možné objednávat prostřednictvím e-mailu na adrese na info@matterof.art. Seznam všech naplánovaných prohlídek najdete na matterof.art/cz/2022/program.

Guided tours with members of the curatorial team (Rado Ištok, Renan Laru-an, Piotr Sikora, Tereza Stejskalová from tranzit.cz) will be held in both Czech and English at the Prague City Gallery at the Municipal Library and the General University Hospital. Special tours for groups and schools can be booked by email at info@matterof.art. A list of all scheduled tours can be found at matterof.art/cz/2022/program.

EDUKAČNÍ PROGRAM A TVŮRČÍ DÍLNY EDUCATIONAL PROGRAM AND CREATIVE WORKSHOPS

Edukační oddělení GHMP také nabízí kreativní dílny pro návštěvníky různých věkových skupin (rodiče s nejmenšími dětmi, školáky, seniory), program připravuje také pro ukrajinské rodiny.

The education department of Prague City Gallery offers creative workshops for visitors of different age groups (parents with young children, schoolchildren, seniors) and is also preparing a program for Ukrainian families.

Rezervace a informace o edukačních programech:

For reservations and information about the educational programs, contact:

Edukační centrum Galerie Hlavního města Prahy

+420 606 612 987, vzdelavani@ghmp.cz

DALŠÍ PROGRAM CONTINUING PROGRAM

23. 7.	16:00 → GHMP • Performance
Florin Flueraș: Nezážitky
Florin Flueraș: Unexperiences
23. 7.	13:00 – 18:00 → Edukační centrum GHMP
v Colloredo-Mansfeldském paláci • Workshop
Identita Objektu
Identity of Object
26. 7.	15:00 – 18:00 → GHMP • Setkání/Meeting
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílu
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
26. 7.	18:00 → GHMP
Kurátorská komentovaná prohlídka v angličtině
Curatorial guided tour in English
28. 7.	18:00 → Nemocnice/Hospital
Kurátorská komentovaná prohlídka v angličtině
Curatorial guided tour in English
2. 8.	15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílu
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
6. 8.	15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílu
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
9. 8.	15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílu
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
11. 8.	18:00 → GHMP
Kurátorská komentovaná prohlídka v češtině
Curatorial guided tour in Czech
13. 8.	15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílu
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
16. 8.	15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílu
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception

18. 8. 18:00 → Nemocnice/Hospital
Kurátorská komentovaná prohlídka v češtině
Curatorial guided tour in Czech
20. 8. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
23. 8. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
27. 8. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
30. 8. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
4. 9. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception

PRAGUE ART WEEK

9. 9. 18:00 → Nemocnice/Hospital
Kurátorská komentovaná prohlídka v češtině
Curatorial guided tour in Czech
10. 9. 14:00 → GHMP
Kurátorská komentovaná prohlídka v angličtině
Curatorial guided tour in English
10. 9. 16:30 → Nemocnice/Hospital
Kurátorská komentovaná prohlídka v angličtině
Curatorial guided tour in English
11. 9. 13:00 – 18:00 → Šaloun
Robert Gabris and Ľuboš Kotlár from the i pack* collective (formerly with Cat Jugravu): Final day of the installation
Robert Gabris a Ľuboš Kotlár z kolektivu i pack* (dříve s Cat Jugravu): Poslední den instalace
13. 9. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception

15. 9. 18:00 → GHMP
Kurátorská komentovaná prohlídka v češtině
Curatorial guided tour in Czech
20. 9. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
27. 9., 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
4. 10., 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
11. 10. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception
18. 10. 15:00 – 18:00 → GHMP
Kolektiv Prádelna: Co chceme v galerii, aby bylo
pro všechny lidi bez rozdílů
Laundry Collective: What we want so that the
gallery is for all people, without exception

a mnoho dalších událostí, které najdete na
www.matterof.art v sekci Program
and many other events, which you'll find at
www.matterof.art in the Program section

Místa konání Venues

1 GHMP

Galerie hl. m. Prahy/Prague City Gallery
Městská knihovna, 2. patro/Municipal Library, 2nd floor
Mariánské náměstí 98/1
110 00 Praha 1

2 NEMOCNICE/HOSPITAL

Všeobecná fakultní nemocnice v Praze
General University Hospital in Prague
Budova A4/A4 Building
Karlovo náměstí 502/40
128 00 Praha 2

3 ŠALOUN

Šalounův ateliér/Šaloun Studio
Slovenská 2499/4
101 00 Praha 2

GHMP

Galerie hl. m. Prahy
Městská knihovna, 2. patro
Mariánské náměstí 98/1
110 00 Praha 1

Prague City Gallery
Municipal Library of Prague,
2nd floor
Mariánské náměstí 98/1
110 00 Prague 1
Czech Republic

Doprava:
Stanice Staroměstská
Metro A; Tram 2 | 17 | 18
Bus 194 | 207

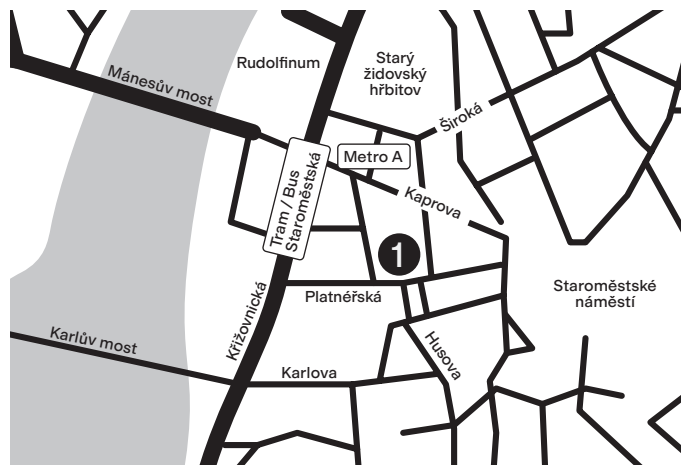
Public transport:
Staroměstská station
Metro A; Tram 2 | 17 | 18
Bus 194 | 207

Otevírací doba:
Út–St 10.00–18.00
Čt 10.00–20.00
Pá–Ne 10.00–18.00

Opening hours:
Tue–Wed 10AM–6PM
Thu 10AM–8PM
Fri–Sun 10AM–6PM

Přístupnost a zázemí:
Bezbariérový vstup, Klimatizace
Toalety + Bezbariérové toalety
Pitná voda, Přebalovací pult
Wi-Fi, 230V zásuvka

Accessibility & facilities:
Barrier-free entrance,
Air Conditioning Toilet +
Accessible toilet, Drinking
water, Changing table,
Wi-Fi, 230V power socket

Umělci*kyně Artists

APART collective, Larisa Crunțeanu, Patricia Domínguez, Florin Flueraș s Alinou Popou/with Alina Popa, Hanni Kamaly, Alina Kleytman & Marie Lukáčová, Tarek Lakhri, Renz Lee, Candice Lin, Fathia Mohidin & Adele Marcia Kosman, Mara Oláh, Linh Valerie Pham s Ha Thuy Hang a postavami Reneho O. Villanuevy/Linh Valerie Pham with Ha Thuy Hang and Rene Villanueva's characters, Alina Popa, Alina Popa s Florinem Fluerašem/with Florin Flueraș, kolektiv Prádelna/The Laundry Collective, Vincent Rumahloine, Charlotte Salomon, Sina Seife, Jana Shostak, Sráč Sam, Ceija Stojka, Bára Šimková, Shūji Terayama, Rene O. Villanueva, Lenka Vítková

CZ Galerie hlavního města Prahy je příspěvková organizace zřízená Magistrátem hlavního města Prahy, která pořádá výstavy v několika pražských budovách. Ve své výstavní činnosti se zaměřuje zejména na moderní a současné umění, zároveň má na starost také pražské památníky, sochy a kašny. Kromě výstav pořádá GHMP komentované prohlídky, workshopy, diskuse a další kulturní akce, a věnuje se publikační činnosti, včetně vydávání vlastního čtvrtletníku Qartal. Městská knihovna na Mariánském náměstí byla postavena v letech 1925–1928 podle projektu architekta Františka Roitha, žáka profesora vídeňské akademie Otty Wagnera. Budova byla koncipována jako kulturní instituce s širokými možnostmi využití, včetně výstavních, přednáškových a koncertních sálů. Rozsáhlé výstavní prostory ve 2. patře budovy získala Galerie hlavního města Prahy v roce 1992. Po jejich rekonstrukci zde pořádá reprezentativní výstavy.

EN The Prague City Gallery is a contributory organization which was established by the Prague City Council and organizes exhibitions in several buildings in Prague. Its exhibition activities focus mainly on modern and contemporary art, but it is also responsible for Prague's monuments, sculptures, and fountains. In addition to exhibitions, GHMP organizes guided tours, workshops, debates, and other cultural events and publishes its own quarterly magazine Qartal. The Municipal Library on Mariánské náměstí was built between 1925 and 1928 based on a design by architect František Roith, a pupil of Otto Wagner, a professor at the Academy of Fine Arts in Vienna. The building was conceived as a cultural institution with a wide range of uses including exhibition, lecture, and concert halls. The extensive exhibition space on the second floor of the building was acquired by the Prague City Gallery in 1992.

NEMOCNICE HOSPITAL

Všeobecná fakultní nemocnice
v Praze, Budova A4
Karlovo náměstí 502/40
128 00 Praha 2

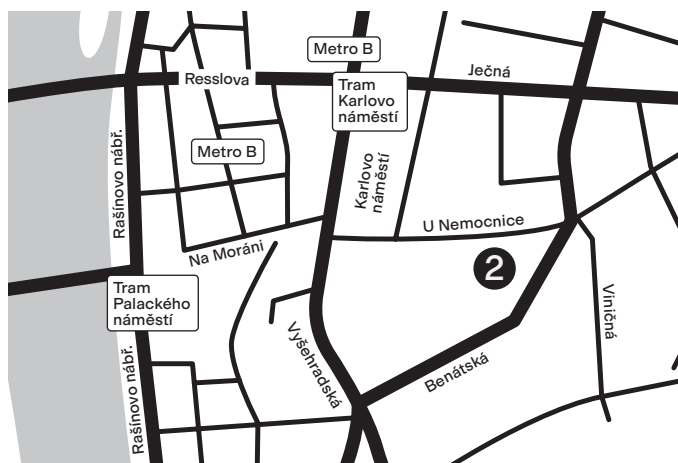
General University Hospital
A4 Building
Karlovo náměstí 502/40
128 00 Prague 2

Doprava:
Stanice Karlovo náměstí
Metro B
Stanice Moráň
Tram 2 | 3 | 4 | 10 | 14 | 16 | 18 | 24

Public transport:
Karlovo náměstí station
Metro B
Moráň station
Tram 2 | 3 | 4 | 10 | 14 | 16 | 18 | 24

Otevírací doba:
Čt 12.00–18.00
Pá 14.00–20.00
So–Ne 12.00–18.00

Opening hours:
Thu 12PM–6PM
Fri 2PM–8PM
Sat–Sun 12PM–6PM

CZ Všeobecná fakultní nemocnice v Praze (VFN) byla založena v roce 1790 císařem Josefem II. Zatímco tehdy měla 300 lůžek, dnes jich pacientům poskytuje asi šestkrát tolik. Původně byla určena pro nejchudší vrstvy obyvatelstva. Nemocnice se rychle rozšiřovala i díky spolupráci s Univerzitou Karlovou, několik měsíců po otevření nemocnice zahájily činnost první kliniky. K budovám VFN patří řada architektonických skvostů, například novogotická stavba Zemské královské porodnice dokončená v roce 1875. V současnosti patří VFN k nejdůležitějším zdravotnickým zařízením v ČR a k největším fakultním nemocnicím v Česku. Zároveň je jedním z nejvýznamnějších vědeckých pracovišť v oblasti léčebných a diagnostických metod v ČR. Tvoří ji 43 zdravotnických pracovišť s téměř 2000 lůžky. Ročně je zde hospitalizováno 45 tisíc pacientů a ambulancemi projde víc než jeden a půl milionu lidí. Výstava probíhá v budově, která v minulosti sloužila jako centrální prádelna.

EN The Prague General University Hospital (VFN) was founded in 1790 by Emperor Joseph II. While at that time it had 300 beds for patients, today it provides about six times that many. The hospital expanded rapidly thanks to cooperation with Charles University, and a few months after the hospital opened, its first clinics began operating. The VFN buildings include a number of architectural gems, such as the neo-Gothic building of the Provincial Royal Maternity Hospital, which was completed in 1875. Today, the VFN is one of the most important medical facilities in the Czech Republic and one of the largest teaching hospitals in the country. It is also one of the most important scientific institutions in the field of medical treatment and diagnostic methods in the Czech Republic. It consists of 43 medical departments with almost 2,000 beds. Annually, 45,000 patients are hospitalized here, and more than 1.5 million people pass through the outpatient clinics. The exhibition takes place in a building that once served as a central laundry.

Umělci*kyně

Artists

Michal Bar-Or, Anca Benera & Arnold Estefan, Hera Büyüктаşıyan, Nolan Oswald Dennis, Mandy El-Sayegh & Alice Walter & Lily Oakes, Barbora Kleinhamplová, Jacques de Koning, Alina Popa, Rudolf Samohejl, Marie Tučková, Lenka Vítková

ŠALOUN

Šalounův ateliér
Slovenská 2499/4
101 00 Praha 2

Šaloun Studio
Slovenská 2499/4
101 00 Prague 2

Doprava:
Stanice Krymská
Tram 4 | 13 | 22 | Bus 135

Public transport:
Krymská station
Tram 4 | 13 | 22 | Bus 135

Upozornění:
Tato lokace bude přístupná
jen do září 2022.

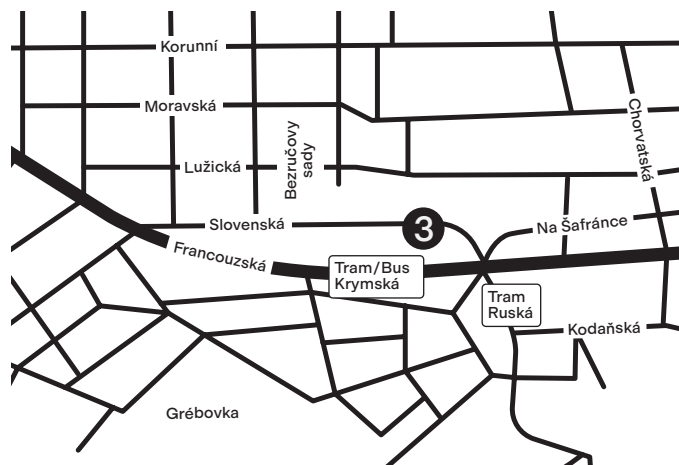
Attention:
This venue will be accessible
only until September, 2022.

Otevírací doba:
Čt–Ne 13.00–18.00

Opening hours:
Thu–Sun 1PM–6PM

Přístupnost a zázemí:
Bezbariérový vstup
Toalety, Pitná voda
Wi-Fi, 230V zásuvka

Accessibility & facilities:
Barrier-free entrance
Toilet, Drinking water
Wi-Fi, 230V power socket

Umělci*kyně
Artists

Robert Gabris a Luboš Kotlár z kolektivu i pack* (dříve s Cat Jugravu) /
Robert Gabris and Luboš Kotlár from the i pack* collective (formerly
with Cat Jugravu)

CZ Stavba ateliéru sochaře Ladislava Šalouna byla podle jeho vlastního návrhu dokončena v roce 1911. Budova patří mezi příklady secesní architektury s výraznými prvky symbolismu, charakteristickými pro Šalounovu další uměleckou tvorbu. Součástí stavby je hlavní ateliér s přímým vstupem zvenčí. Kromě velkého ateliéru byl v budově také menší prostor s galerií, salon, slovácká jízdna podle návrhu Dušana Jurkoviče a také suterénní prostory, využívané pro okultistická sezení. Ve 30. letech byla k původní stavbě dobudována obytná část. Budova, situovaná na svahu na pomezí čtvrtí Vinohrady a Vršovice, patří dnes do správy Akademie výtvarných umění v Praze a sídlí zde Ateliér hostujícího pedagoga, který v minulosti vedli např. Zbigniew Libera, Magdalena Jetelová a další.

EN The construction of the sculptor Ladislav Šaloun's studio was completed in 1911 based on his own design. The building is an example of art nouveau architecture with strong elements of symbolism characteristic of Šaloun's later artistic work. The building includes a main studio with direct access from the outside, a smaller space with a gallery, a salon, and basement spaces used for occult sessions. In the 1930s, a residential annex was added to the original building. The building, situated on a hillside on the border of the Vinohrady and Vršovice districts, today belongs to the administration of the Academy of Fine Arts in Prague and houses the Visiting Teacher's Studio, which in the past was led by Zbigniew Libera, Magdalena Jetelová, and others.

Seznam umělců*kyní, anotace

List of artists, synopses

GHMP →
(Galerie hl. m. Prahy)
(Prague City Gallery)

APART collective

Současné aktivní členky a členové
kolektivu APART jsou:

The current active members
of APART are:

Ema Hesterová (*1997), Denis Kozerawski
(*1990), Chiara Rendeková (*1995),
Andrej Žabkay (*1987), Peter Sit (*1991)

● Kambium1492, 2022

jednokanálová videoinstalace

● Cambium1492, 2022

single-channel video installation

CZ APART je umělecký kolektiv založený v letech 2011–2012, jehož členky a členové se věnují umění, kurátorství, vydavatelské činnosti, práci v kultuře a produkci. APART je metaparticipativní platforma a funguje na protoinstitucionální bázi, na principech ekonomiky sdílení. Nová videoinstalace je doku-fikcí, jež začíná v dubovém háji u obce Kokošovce poblíž slovenského Prešova. Duby v této oblasti na sopečné půdě rostou velmi pomalu, což vede k výjimečně silnému dřevu s hustými letokruhy, které odrážejí pozvolný růst mizního pletiva — kambia. Pro tyto vlastnosti se místní dřevo využívalo v nedalekém prešovském solivaru, kde byly od 16. století zpracovávány zásoby soli z prehistorického moře. Dřevo odsud bylo údajně vyváženo i na výrobu lodí do přístavů jako Janov v dobách, kdy odtamtud Kryštof Kolumbus vyplul hledat novou obchodní cestu do Indie. Když ho tato plavba omylem přinesla až ke kontinentu dnes známému jako Amerika, započala fáze evropské kolonizace Severní a Jižní Ameriky a zrodil se světový řád, jež známe dnes.

Produkcí tohoto díla podpořil z veřejných zdrojů slovenský Fond na podporu umenia.

EN APART is an art co-operative founded in 2011/2012 which consist of artists, curators, publishers, cultural workers, and producers. It performs research, creative, artistic, and curatorial production, publishing, and archiving. APART is a meta-participative platform and works on a proto-institutional basis — under the principle of shared economies. The new video installation is a docufiction that departs from an oak grove near the Slovak village of Kokošovce near Prešov. Growing on volcanic ground, the oak trees in this area grow particularly slowly, resulting in an exceptionally strong wood with dense rings formed by growth in the vascular cambium. Due to its special qualities, the wood from this oak grove was used in the nearby saltworks in Prešov, where salt deposited by a prehistoric sea has been processed since the sixteenth century. Allegedly, the wood was also exported for ship construction to harbors such as Genoa during the time when Christopher Columbus set off from this harbor to find a new trade route to India. Accidentally arriving at the continent known today as North America, this voyage launched the period of European colonization of the Americas and the formation of the world order as we know it today.

The production of the work was supported with public funding provided by the Slovak Arts Council.

Rado Ištók (RI)

Narozena 1986 v Brašově v Rumunsku.
Žije a pracuje v Bukurešti.
b. 1986, Brașov, Romania; lives and works in Bucharest

- *Místnost plná hysterických žen*, 2019, instalace
- *A Room Full of Hysterical Women*, 2019, installation

CZ Výraz hysterie je odvozen od řeckého slova hystera, které označuje dělohu. Hysterie, stav historicky spojovaný s přehnaně emotivním chováním žen, je tématem tohoto díla. Představuje ženské postavy z různých literárních děl rozmanitých žánrů, kultur a věků od Aristofanovy komedie *Lysistrata* přes sci-fi román *Wild Seed* Octavie Butler až po báseň Anne Sexton o sebevraždě. Postavy se objevují v konstelacích triptychových struktur, které připomínají paravan. Každá struktura obsahuje odkaz na danou postavu—citát z proslovy, kus oblečení a architektonický odkaz na místo, kde se postava v době spojené s citátem nacházela. Citace jsou plné hněvu. Dílo poukazuje na to, jak tyto protagonistky—a zejména způsob jejich prezentace v kulturních artefaktech v průběhu dějin—ovlivnily, odrážely či problematizovaly přístup společnosti k ženskému vyjádření nesouhlasu nebo k disciplinování ženského chování považovaného za nevhodné. Larisa Crunțeanu si tu pohrává s nestabilními hranicemi mezi veřejným a soukromým, realitou a fikcí. Instalace zrcadel, oděvů, architektonických plánů a literárních citací tak klade otázky, jak se přehnané reakce jednotlivých žen pojí se systémovou nespravedlností.

EN Hysteria comes from the Greek word for womb, *hystera*. Hysteria, a condition associated throughout history with the emotionally excessive behavior of women is a theme explored in this work. It features female characters from various kinds of literature of different genres, cultures, and ages, from Aristophanes's comedy *Lysistrata* to Octavia E. Butler's science fiction novel *Wildseed* to Anne Sexton's poem about suicide. The characters make themselves present as constellations of triptych-shaped structures which resemble dressing screens. Each structure includes an allusion to the character—a quote from her speech, a piece of clothing, and an architectural reference to the space the character inhabits at the moment referred to by the quote. The quotes are angry. The work points out how these protagonists, namely in the manner in which they were presented in cultural artifacts throughout history, have contributed to, mirrored, or problematized the ways in which societies have treated women's expressions of dissatisfaction and otherwise disciplined the behavior of women deemed inappropriate. Playing with the unstable boundaries between public and private, reality and fiction, the installation of dressing screens, costumes, architectural plans, and literary quotes poses questions regarding hysteria's link to systemic issues of injustice.

Tereza Stejskalová (TS)

Narozena 1984 v Santiagu de Chile.
Žije a pracuje v Chile.
b. 1984 in Santiago, Chile; lives and works in Chile

- *Zelené duhovky*, 2019, instalace
- *Green Irises*, 2019, installation

CZ Ocítáte se před oltářním komplexem, který sestává z bylin, amuletů, monitorů, ikon, firemních triček a hologramu. Někdo se na vás dívá. Dvě obrovské duhovky si prohlíží nejblíže okolí. Jsou to Patriciiny oči—zelený důkaz evropské minulosti vepsané do jejího genotypu. Talismanová instalace, kterou sestavila, je místem setkání, kde se střetávají a překrývají různé světy v proudícím léčení. Touchpadové technologie umožňují kontakt s duchy předků a geometrické vzory předkolumbovské keramiky se mísí s vaporizovaným kouřem. Když se mu vystavíte, můžete vymítat *vliv neoliberalismu na tělo* nebo se ponořit hluboko do psychedelické králičí nory, kde po koloniálních setkáních následují *vize možných budoucností pro lidi a rostliny*. Dílo vzniklo jako součást stále trvajícího zkoumání etnobotaniky v Jižní Americe a doprovází ho autorčina publikace obsahující texty z jejích cest po domorodých i vytěžených oblastech Bolívie, Chile a Peru.

EN You find yourself in front of a complex altarpiece composed of herbs, amulets, screens, icons, corporate shirts, and a hologram. Someone is watching you. Two massive irises are scanning the nearest surroundings. These are Patricia's eyes—the green evidence of a European past written in her genotype. The talismanic installation she has put together is a meeting place where different worlds clash and overlap in the circulation of healing. Touchpad technologies facilitate contact with the ghosts of your ancestors, and patterns from pre-Columbian geometric pottery mingle with vape smoke. By being exposed to it, one can exorcise *the effects of neoliberalism on the body* or take a deep dive into a psychedelic rabbit hole where colonial encounters are followed by visions of *possible futures for humans and plants*. The work has been developed as a part of an ongoing investigation of ethnobotany in South America, and it is accompanied by a publication prepared by the artist including texts from her journey across indigenous and extracted lands in Bolivia, Chile, and Peru.

Piotr Sikora (PS)

AP: Narodena 1982 v Ploiești, Rumunsko; zemřela 2019.
 b. 1982, Ploiești, Romania; d. 2019
 FF: Naroden 1978 v Târgu Mureș v Rumunsku. Žije a pracuje v Bukurešti.
 b. 1978, Târgu Mureș, Romania; lives and works in Bucharest

- *Odesnění*, 2015 (FF), performance
- *výbor kreseb*, 2018–2019 (AP)
- *Ty jsi* (objekty), 2018 (AP)
- *Undreaming*, 2015 (FF), performance
- *Selection of drawings*, 2018–2019 (AP)
- *You Are* (objects), 2018 (AP)

↑ *Undreaming / Odesnění*,
 2015, performance, Minitremu
 Târgu Mureș

CZ Zrání Fluerašova *Odesnění* svědčí prostředí, které vynalezl společně s Alinou Popou a dostalo název „*Odčarování*“. Je vágně artikulováno jako jeden z obývaných *Uměleckých světů* [viz. projekt *Artworlds*] a jeho smyslem má být „komponování a prozkoumávání forem kouzel, které mohou ve výsledku překonat nebo odčinit současnou realitu a subjektivitu“. V průběhu bienále lze *Odesnění* jednoduše popsat jako neutuchající praxi probouzení se do umění. Cílem autorova pozvání pro návštěvnice a návštěvníky není snění nebo probouzení se do potěšení umění, tělesných vjemů a dalších stimulací světa—spíše zdůrazňuje hodnotu toho, když naplňujeme spíme. S touto abstrakcí útěku jsou spojeny kresby, které Alina Popa pořídila se zavřenýma očima do skicáku umístěného na hrudi. Jsou nesmazatelnými známkami rukou v pohybu s nemocí, která myslí, vytváří formy života. „Plně prožívání života na hraně,“ jak to komentuje Alina Popa.

EN The gestation of Florin Flueraș's *Undreaming* is conducive to the environment that he co-devised with Alina Popa called *Unsorcery*. Vaguely articulated as one of the *Artworlds* they inhabit, it is meant “to compose and explore ways of sorcery that can eventually surpass or undo some of the contemporary realities and subjectivities.” Over the course of the biennale, *Undreaming* can be simply described as the unstoppable practice of waking up to art. Dreaming with or waking up to art's pleasures, sensations to the body, and other simulations of the world is not the purpose of the artist's invitation to museumgoers to “undream” with him. Rather, it insists on the value of being half asleep. Collocated in this abstraction of escape are drawings that the artist made with her eyes closed and notebook on her chest. They are the indelible marks of hands in motion with a disease that thinks, that creates life forms. “The edge is now fully lived,” as Popa commented.

Renan Laru-an (RL)

Narodena 1988 v Hamaru v Norsku.
 Žije a pracuje ve Stockholmu.
 b. 1988 in Hamar, Norway. Lives and works in Stockholm

- *SAJID* (2021–2022) ● *BAIDOO* (2017–2022)
- *SON* (2017–2022) ● *JORDAN* (2018–2022), *SELK'NAM* (2017–2022) ● *MILES* (2017–2022)
- *SABA* (2018–2022)
- sochy
 sculptures

↑ *JORDAN*, 2018–2022, socha / sculpture,
 139 x 30 x 79 cm

CZ Hanni Kamaly je vizuální umělkyně, jejíž díla vycházejí z výzkumu, věnuje se sochařství, filmu a performanci. Materiální kulturu čte optikou rasové a koloniální historie, mocenských rodových linií uplatňujících se v systémech útlu i prostřednictvím subjektivně-objektových vztahů zakotvených v chápání lidského těla jako dějiště, v němž se vytváří subjektivita. Do kritiky strukturních mocenských vztahů často vnáší křehkost, příběhy brutality a utrpení doplňuje o poetická propojení. Tato série kovových soch se vyznačuje současně pevností i jemností v otázce materiality a postoje. Jsou abstraktní, avšak každá ztělesňuje konkrétního člověka, který byl vystaven různým formám rasistického a xenofobního násilí, ať ze strany jednotlivců nebo institucí. Štíhlé, ale bytelné sochy jsou prosty přímé obrazové reprezentace, a evokují své příběhy – jsou znamením těch, kdo byli zbaveni důstojnosti, aktérství, svobody či hlasu. S hlubokým zájmem o politiku paměti a připomínání v podobě památníků ve veřejném prostoru, které často reprezentují mocenské postavy vládařů či vůdců, umělkyně místo nich přichází s alternativními pomníky připomínajícími ty, jejichž jména a příběhy se spíše zapomínají.

EN Hanni Kamaly is a research-based visual artist who works with sculpture, film, and performance. She reads material culture in terms of racial and colonial history and lineages of power exerted through systems of oppression as well as subject-object relations anchored in an understanding of the human body as the site where subjectivity is produced. The artist often brings fragility to a critique of assumed structural power relations and complements histories of brutality and suffering with poetic connections. The series of metal sculptures is both solid and delicate in their materiality and stance—abstract, yet each embodying a concrete person who has been subjected to various forms of racist and xenophobic violence, whether by individuals or institutions. Devoid of direct pictorial representation, in calling forth their stories, the slender but sturdy sculptural figures stand in as a marker for those who were denied dignity, agency, freedom, or a voice. With her deep interest in the politics of memory and commemoration in terms of monuments in the public space, often representing figures of power such as rulers or leaders, the artist proposes alternative monuments commemorating those whose names and histories are more often forgotten than remembered.

RI

AK: Narodena 1991 v Charkově na Ukrajině. Žije a pracuje v Kyjevě.

ML: Narodena 1991 v Opavě v Československu. Žije a pracuje v Praze.

AK: b. 1991 in Kharkiv, Ukraine; lives and works in Kyiv

ML: b. 1991 in Opava, Czechoslovakia; lives and works in Prague

Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění
Commissioned by Biennale Matter of Art

● *Middlevil 1. kapitola*, 2022

● *Middlevil, Chapter 1*, 2022
video

CZ První kapitola filmu se vrací k příběhu dívčí války, který popsal Kosmas ve svém díle *Chronica Boemorum* a k jeho popularizaci došlo v 19. století při úsilí o národní obrození. Podle této pověsti ženy po smrti kněžny Libuše povstaly proti mužům a založily hrad Děvín, aby bojovaly proti patriarchátu. Příběh žen bojujících proti mužům dodnes zůstává jednou z nejzajímavějších kapitol české historie. Motto filmu souvisí se záhadnou silou, která ženám umožňuje soupeřit s muži a postavit se proti jejich fyzické přesile. Narativ prozkoumává čarodějnické metody a stáčí se k představení konkrétního předmětu, artefaktu, podivuhodného objektu, který skrývá tajemství. Pokud je součástí vašeho těla, umožňuje bojovat s prapůvodním strachem a ovládnout přírodní síly, místo abyste na ně museli pasivně spoléhat. PŘÍBĚH, jenž kdysi ženám Děvín zásadně pomáhal bojovat s muži z Vyšehradu lze nyní spatřit jako léčivý symbol, který propojuje minulost, přítomnost a budoucnost ve víru emancipace.

Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.

EN The first chapter of the film goes back to the story of “The Maidens’ War” — taken from the *Chronica Boemorum* written by Cosmas in the twelfth century and very much present in the nineteenth-century Czech National Revival. As the tale has it, after the death of princess Libuše, women started an uprising against men and established Děvín Castle to fight the patriarchy. To this day, the story of women fighting men remains one of the most intriguing chapters in Bohemian history. The motto of the film revolves around a mysterious power which allows women to compete with men and stand against their physical superiority. From the exploration of methods of witchcraft, the narrative turns towards introducing a specific object, an artifact, an uncanny limb that holds a secret. While attached to one’s body, it allows one to fight primal fear and possess natural forces instead of being dependent on them. The TALE, which played a crucial role in the past helping the women from Děvín fight the men of Vyšehrad, can now be seen as a healing token combining the past, present, and future in a vortex of emancipation.

The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”.

PS

Narozen 1992 v Châtellerault ve Francii.

Žije a pracuje v Paříži.

b. 1992 in Châtellerault, France;

lives and works in Paris, France

Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění
Commissioned by Biennale Matter of Art

● *Fantazie o pomstě*, 2022,

sochy ze skla a kovu se zvukovou instalací

● *Revenge Fantasy*, 2022,
glass and metal sculptures with
sound installation

CZ Tarek Lakhri je umělec a básník se zájmem v literatuře. Jeho tvorba zahrnuje instalace, performance, film, text i sochařství, angažuje se v politických a sociálních tématech týkajících se transformativních a sebeadvokačních narativů v rámci jazyka, magie, kódů a emocí se zaměřením na queer a menšinové narativy. Jeho nová instalace má podobu arzenálu se sérií plastik ve tvaru futuristických zbraní určených k pomstě a sebeobraně lidí na útěku před agresí a útlakem světa do říší fantazie. Skvoucí se zbraně inspirované sci-fi univerzem filmů a videoher jako *Vetřelec*, *X-Men* nebo *Final Fantasy* jsou tedy zamýšleny primárně k sebeobraně, jež filosofka Elsa Dorlin navrhuje jako filosofický koncept s cílem bojovat proti všem podobám konzervatismu a o přežití v nevládném prostředí, zejména pro queer lidi nebělošských etnik. Menšinovým skupinám, které zakoušejí násilí a nespravedlnost, často vedle sebeobrany nezbyvá jiná možnost než pomsta. Pomyslné zbraně v imersivním, snovém, avšak znepokojivém vesmíru doplňuje ambientní zvuková stopa skladatelky a Djky Yary Saïd.

Dílo vzniklo ve spolupráci s La Verrière – nadací Fondation d’entreprise Hermès v Bruselu. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.

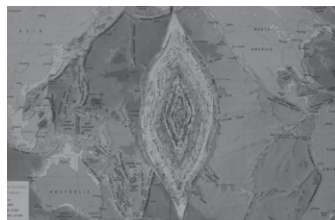
EN Tarek Lakhri is an artist and poet with a background in literature. He works across installation, performance, film, text, and sculpture, engaging with political and social issues around transformative and self-advocacy narratives within language, magic, codes, and affects, putting queer and minority narratives at the center. His newly commissioned installation takes the shape of an arsenal with a series of sculptures in the form of futuristic weapons for the revenge and self-defense of fugitives who seek refuge from the aggression and oppression of the world in fantastic realms. The luminous weapons, inspired by the science fiction universe of film series and video games such as *Alien*, *X-Men*, or *Final Fantasy*, are thus conceived primarily for self-defense, proposed as a philosophical concept by the philosopher Elsa Dorlin, fighting against all types of conservatism and for survival in a hostile terrain, particularly for queer people of color. Besides self-defense, revenge often remains the only option for minority groups experiencing violence and injustice. An ambient soundtrack composed by music composer and DJ Yara Saïd complements the weapons in an immersive, dreamy yet disturbing universe.

The work was produced with La Verrière – Fondation d’entreprise Hermès in Brussels. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”.

RI

Narozen 1995 na Filipínách; zemřel v roce 2019.
b. 1995 in the Philippines; d. 2019

- *Zemědílá*, nedatováno
- *Utváření národa III* (Agawan-Buko), 2018
 - *Landworks*, undated
 - *Nation Building III* (Agawan-Buko), 2018

↑ Studie tvorby map (z nerealizované výstavy *Zemědílá*) Map making studies (from the unrealized exhibition *Landworks*), nedatováno / undated

CZ *Zemědílá* je název nerealizované výstavy mladého filipínského umělce Renze Lee. Vychází z návrhu, který umělec připravil před svým předčasným úmrtím. Země je zde základem při prezentování umění a dílo odkazuje na činnost prostupující projektem. Sestává zejména z návrhů na papíře, které jsou velmi obecným popisem, a přesto osvětlují sdílenou křehkost média a tématu. Lee plánoval, že projekt má využívat tři umělecké formy: knihu, koláž a kresbu. Autor aktivně působil v odborových organizacích a ponořil se do historické (dis)kontinuity boje. Rozdělování chápal jako program uzpůsobený k ovládnutí zdrojů.

Lee pracuje s typologiemi, které rozděluje na menší skupiny dle vlastností, a ty následně rozšiřuje do jiných struktur, které dříve zabíral význam nebo ideologie. Jednou z nich je kniha či přesněji encyklopedie ponechaná jako objekt k vandalskému ničení. Ta autora přesvědčila, že odcizující diskurzy jako geopolitika si lze urvat na každém listu, který obsahuje vědění. Lee konkretizoval záměry kartografie nad rámec mapování, když zachytil papírovou drť a řezy ve dvourozměrném dioramatu, ultimátním paradoxu sociopolitické reprezentace umění připomínající tvrzení, že Země je současně plochá i kulatá. Podobně *Zemědílá* berou ze země půdu v narážce na progresivnost imaginace proti prioritě zaplavující pole útlaku: vykloubení a rozebrání teorie i praxe.

Další Leeovy objekty jsou implantovány na území muzea: jedním z nich je ironický kokos s vyrytým nápisem „LAND“ [Země]. Vykořenění je hlavním činem, který vysvětluje, jak se tyto zdánlivě nesouvisející věci dostaly do Prahy. Jsou výsledkem migrace a vysídlení, při němž příhodně překročí několik hranic. Suvenýry rozptýlené jako umění jsou kulturními komoditami, které reprezentují tíživou situaci globálních pracovních podmínek a kromě toho posilují roli symbolického nemateriálního kapitálu při udržování státu quo příznivého pro elity.

EN *Landworks* is the unrealized exhibition of Filipino artist Renz Lee. Based on a proposal he prepared before his untimely death, land is the foundation in presenting art, and work is the verb that infiltrates it. It is made up of works on paper, a description too general yet one that illuminates the shared brittleness of the medium and the subject. Lee planned *Landworks* to consist in three things: book, collage, and drawing. Active in labor organizations, the artist was immersed in the historical (dis)continuities of struggle. He understood division as a program that is weaponized to control resources.

Lee breaks each typology into smaller properties and then disseminates these in other structures that have been previously occupied either by meaning or ideology. The book is one of them; more precisely, the encyclopedia as a site persuaded Lee that alienating discourses such as geopolitics could be

carved out in each page. The artist concretized the intentions of cartography beyond mapping when he transformed the paper strips and pulp into a two-dimensional diorama, the ultimate paradox of the sociopolitical representation of art. Similarly, *Landworks* takes the soil out of the land and encases it in a vitrine, inundating the progressiveness of imagination with many unhinged realities.

Elsewhere, Lee's objects are implanted in the territories of a museum: it is a tongue-in-cheek coconut engraved with the word “LAND”. Uprooting is the main action that explains how the seemingly irrelevant items arrived in Prague—products of migration and displacement which have conveniently passed through multiple borders. Dispersed as art, the souvenirs are cultural commodities which, in addition to the global labor predicaments they represent, have reinforced the role of symbolic, immaterial capital in maintaining the elite-friendly status quo.

RL

Narozena 1979 v Concordu v USA.
Žije a pracuje v Los Angeles.
b. 1979 in Concord, United States;
lives and works in Los Angeles

- *Třpytivý mrak*, 2021
- *Millifree Work Weary™ Free Video* (Qi Gong), 2021, digitální video, 19 min 45 sec
- *Sedící jasnovidec (kadidelnice)*, 2020
- *Kadidelnice*, 2021 ● *Mršina z bažin (Krokodýl svícen)*, 2021 ● *Mechový svícen*, 2021
- *Kadidelnice Psalmanazar*, 2021, glazovaná keramika, kadidlo, svíčky, sůl
- *The Glittering Cloud*, 2021
- *Millifree Work Weary™ Free Video* (Qi Gong), 2021, digital video, 19 min

- 45 sec ● *Seated Seer (Censer)*, 2020
 - *Censer*, 2021 ● *Swamp Carcass (Alligator Candelabra)*, 2021 ● *Moss Candelabra*, 2021
 - *Psalmanazar Censer*, 2021
- glazed ceramic, incense, candles, salt

↑ Candice Lin & Katrin Mayer
Barrierefreiheit, Kunsthalle Osnabrück
(26.06.2021–27.02.2022)

CZ Candice Lin je interdisciplinární umělkyně, která pracuje s instalacemi, kresbou, videem a živými materiály a procesy jako fermentace. Často zkoumá odkazy kolonialismu skrze odhalování obchodních tras a materiální historie nejrůznějšího koloniálního zboží a své dílo prokládá mezikulturní obrazností. Mnohosmyslové prostředí v Městské knihovně kombinuje video-animaci se sérií keramických kadidelnic. Kočičí démon provádí návštěvníky dechovou technikou čchi-kung a pohybovými cviky, které slouží k uvolnění, samoléčbě a nácviku bojových umění. Předkládá nám tak animistický pohled na svět, který nás žádá, ať přesuneme pozornost od lidského světa ke světu člověka přesahujícímu. Kadidelnice a svícny odkazují k postavě George Psalmanazara, Francouze, jenž o sobě prohlašoval, že je prvním domorodcem z Formosy (dnešního Taiwanu), který navštívil Evropu, ale také k mimolidským stvořením z bažin a mršinám. Ty odkazují k někdejší rybářské vesnici Saint Malo poblíž New Orleans, jež je považovaná za první asijsko-americkou osadu na území USA. Vesnici založili Filipínci, ke kterým se následně přidali čínští smluvní služebníci. Podobu vesnice a nedaleké osady založené zběhlými zotročenými lidmi, které obě později zničily hurikány, utvářela různorodá skupina lidí žijících v nestálém prostředí na pomezí.

EN Candice Lin is an interdisciplinary artist who works with installation, drawing, video, and living materials and processes such as fermentation. She often investigates the legacies of colonialism by tracing the trade routes and material histories of a range of colonial goods, layering her work with cross-cultural imagery. The multi-sensory environment at the Prague City Library combines a video animation and a series of ceramic censers. A cat demon leads visitors through qigong breathing and movement exercises used for relaxation, self-healing, and martial-arts training, proposing an animist worldview that asks us to shift our focus from the human to the more-than-human world. The censers and candelabra reference the figure of George Psalmanazar, a Frenchman who claimed to be the first native of Formosa (today Taiwan) to visit Europe, as well as non-human swamp creatures and carcasses. The latter are linked to the former fishing village of Saint Malo near New Orleans, thought to be the first Asian-American settlement in the US. Established by Filipinos, who were later joined by Chinese indentured laborers, the village and the nearby maroon settlement were formed by a disparate group of people living on an unstable, marginal terrain, later destroyed by hurricanes.

RI

FT: Narozena 1985 ve Stockholmu ve Švédsku.
AMK: Narozena 1993 ve Stockholmu ve Švédsku. Obě žijí a pracují ve Stockholmu.
FT: b. 1985 in Stockholm, Sweden
AMK: b. 1993 in Stockholm, Sweden;
both live and work in Stockholm

- *Čerpání plynu (Dotkli jste se množství vody)*, 2022, instalace, různá média, zvuk 20 min 15 sec
- *Pumping Gas (You've Touched On More Water)*, 2022, mixed-media installation, sound 20 min 15 sec

CZ Fathia Mohidin je vizuální umělkyně, jejíž rozsáhlé instalace založené na výzkumu zahrnují video, zvuk a sochařství. Její tvorba se často vztahuje ke sportu a posilování, od nichž se odvíjejí reflexe týkající se těla ve vztahu k politickým, sociálním a ekonomickým strukturám. Adele Marcia Kosman je elektro-akustická skladatelka, zpěvačka a počítačová vývojářka. Její tvorba bývá často prezentována v podobě akusmatických děl s prostorovým zvukem a v performancích s živým kódováním a zvukovými instalacemi. Výsledkem jejich spolupráce je imerzivní instalace, ve které se svaly a pot asociované s fyzickým úsilím stávají základem pro reflexi nepřetržitých a kruhových procesů dezintegrace a regenerace tělesné hmoty. V kvadrofonické zvukové kompozici nám mezi pulzujícími beaty, tóny kláves a terénními nahrávkami vodních zvuků jako lámání ledu číší hlas oznamuje: „Něco se musí zlomit.“ Voda, hlavní složka našeho těla, ale i hrozba pro pevné materiály jako beton, zaujímá ústřední roli ve zkoumání cirkulárních procesů jako pocení, zavodňování či doplňování minerálů a zhmotňuje se v solném lizu, který zvřečím tělům doplňuje vypocené soli a minerály. Modré světlo zaplňující prostor zdůrazňuje dojem, že jsme ponořeni ve vodě.

EN Fathia Mohidin is a visual artist whose extensive research-based installations intertwine video, sound, and sculpture. Her work often relates to sports and working out as a starting point for reflections upon the body in relation to political, social, and economic structures. Adele Marcia Kosman is an electro-acoustic composer, singer, and computer developer, whose work is often presented as acousmatic pieces for surround sound and in performances with live coding and sound installations. In their collaborative, immersive installation, Mohidin and Kosman take the muscles and sweat associated with physical exertion as a point of departure for a reflection on the continuous and circular processes of physical matter's disintegration and regeneration. "Something has to break," the voice in the quadraphonic sound composition tells us amidst the pulsating beats, keyboards, and field recordings of watery sounds such as the breaking of ice. Water, the main element composing our bodily masses—but also threatening solid materials such as concrete—assumes a central role in this investigation of circular processes such as sweating, rehydrating, and the recharging of minerals, materialized in a salt lick providing animal bodies with the necessary salts and minerals released during sweating. The underwater feeling is enhanced by the blue light flooding the space.

RI

Narozena 1945 v Monoru v Maďarsku;
zemřela 2020 v Szarvasgede v Maďarsku.
b. 1945 in Monor, Hungary;
d. 2020 in Szarvasgede, Hungary

● Už jim vadím tak moc, že mi ani neprodají vodu...
Pro luxusní Cikánku...
Podle místních lidí to byla cirkusová legenda.
Vidíte tu snad komín? Cikáni nebudou dýmti s odpadky...
Podle mě je to luxusní chata!!!
A uprostřed bazén
To je pro ně moc
A teď je Mara v muzeu..., 2018
● Deštivé bouře ukazují svou sílu. Doufám, že využijete této pracovní příležitosti, aby se situace netížili banditi. Pokud ne, tak to vyčítejte jen sami sobě, protože jste pitomci. Dál sekejte trávu za almužnu a nechte se zavraždit. Region Borsod-Abaúj-Zemplén květen 2010, 2010
● Ať tě Bůh zatratí, lakomý rasisto, to je moje poselství pro tebe. Jsem malířka Omara. Mohl jsi je zabít jen proto, že to byli Cikáni. Styd' se, maďarský lide! Čest výjimkám., 2009
● Neplete se. Kdo všichni jste? Vrazi? Jste na to pyšní? Nechcete plynové komory?, 2009, malby

● They are so fed up with me that they won't even give me water for money...
To the luxury gypsy...
The residents here called it a circus fable.
Do you see a chimney here? So the gypsy can't smoke with rubbish...
Well, I call it a luxury hut!!!
And in the middle of the hut
Pool
That's too much for them
Now that Mara has become a museum..., 2018
● The stormy rains are showing their power.
I hope you take this opportunity to get a job, so the bandits won't be harvesting. If not, then blame yourself, because you're stupid.
Keep on mowing the grass for peanuts and letting yourself get murdered. Borsod-Abaúj - Zemplén County May 2010, 2010
● My God Damn You, racist miser, this is my message to you. I am the painter Omara.
You were allowed to kill them just because they were Gypsies. Shame on you Hungarians people, Respect to the exceptions., 2009
● You are not wrong. Who are you all?
Murderers? Are you proud of that? Don't you want the gas chambers?, 2009, paintings

CZ Malby Mary Oláh jsou reakcí na rasismus a vyjádřením jejího hněvu. Mara jimi dává jasně najevo, že odmítá svůj hněv ignorovat a nehodlá o něm mlčet. Jak napsala afroamerická básnířka Audre Lorde v souvislosti s rasismem a hněvem: „Moje mlčenlivost mě nikterak neochránila. Stejně jako vaše mlčení neochrání vás.“ Jak se můžeme s hněvem vyrovnat? Jak s ním můžeme existovat? Jak mu můžeme naslouchat? Mara Oláh se jako samouk pustila do malování po čtyřicítce. Její malby a kresby obvykle zobrazují skutečné události a doprovází je poetické texty, jimiž Mara zdůrazňuje své emoční rozpoložení. Umění využívala k tomu, aby se vyrovnala se svými životními traumaty i s těžkostmi, se kterým se setkávala jako Romka žijící v Maďarsku.

EN We can understand the paintings on display by Mara Oláh to be her responses to racism and expressions of her anger. Oláh makes it clear that she will not ignore her anger; she will not be silent about it either. As the African American poet Audre Lorde wrote regarding racism and anger: “My fear of that anger taught me nothing. Your fear of that anger will teach you nothing, also.” How can we come to terms with anger? How can we exist with anger? How can we listen to anger? Mara Oláh was a self-taught artist who started to paint in her forties. Her paintings and drawings usually represent real occurrences and include poetic inscriptions to highlight her emotional state. She used art to come to terms with the traumas of her life as well as the difficulties resulting from her position as a Romani woman in Hungary.

TS

Narozena 1993, Vietnam. Žije a pracuje v Hanoji.

S Ha Thuy Hang a postavami Reneho O. Villanuevy.

b. 1993 in Vietnam; lives and works in Hanoi
With Ha Thuy Hang and Rene Villanueva's characters.

Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění
Commissioned by Biennale Matter of Art

● *Hra dobrého občana*, 2022, instalace, různá média. V rámci Projektu Reného Villanuevy, 2022.

● *A Game of Good Citizen*, 2022, mixed-media installation. Part of the Rene Villanueva Project.

↑ Residency at Udaipur, India, 2020
Residence in Udaipur, India, 2020

CZ Loutkářka Linh Valerie Pham se ve svém na zakázku vytvořeném díle *Hra dobrého občana* zamýšlí nad trans-fúzí hravosti napříč nehmataelným i materiálním odkazem každodenního života. Bere si tradiční vietnamskou hru *Ô ăn quan* a přetváří ji v re-kreační aktivitu zahrnující řadu všedních dobrodružství, která se rozvíjejí bez tlaku jakékoliv umělecké autority. Hra přivádí dva hráče/hráčky nebo týmy k desce s objekty, jimž autorka vdechla identitu tak, že si vypůjčila nečlověčí postavy filipínského spisovatele literatury pro děti, Reneho Villanuevy. Tato improvizace vyvěrající z různých proudů antropologie—jako taktické a strategické instinkty v teorii her a zábava v ústním projevu—vede k utváření kreativní inteligence v družnosti a opečovávání logiky soupeření s intimitou. *Hra dobrého občana* Linh Valerie Pham je užitým uměním, které představuje estetizaci a anestetizaci našeho zbývajcího volného času mimo jakýkoliv kapitál.

Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.

EN In her commissioned work *A Game of Good Citizen*, puppetry artist Linh Valerie Pham meditates on the transfusion of playfulness across the intangible and material heritage of daily life. In hacking the traditional Vietnamese game *Ô ăn quan*, the artist crafts a recreational activity to host a number of quotidian ventures that flourish without the pressure of any artistic authority. The game invites two players or two teams to a board populated with pieces, into which Pham breathes fresh identities by borrowing the nonhuman characters of Filipino children's literature author Rene Villanueva. Such improvisation, which originates from different strands of anthropology—tactical and strategic instincts in game theory and entertainment in oral performance—conceives the formation of creative intelligence in conviviality and in nourishing the logic of competition with intimacy. Pham's *A Game of Good Citizen* is applied art that aestheticizes and anaesthetizes our remaining leisure time outside any capital.

The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”.

RL

Narozena 1982 v Plojești, Rumunsko;
zemřela 2019.
b. 1982 in Ploiești, Romania; d. 2019

- *Ty jsi*
s nalezenými artefakty na téma mangy
Ashita no Joe
- *You Are*, 2017
with found artifacts, on *Ashita no Joe*

CZ Tři roky poté, co Alina Popa zemřela, opět ožívá její projekt *Ty jsi* vystavovaný ve spojení s příběhy a mýty japonské kulturní scény 70. let: jde o entuziastické znovunastudování události slavné mangy *Ashita no Joe* ve skutečném životě. I když dnes mohou působit aropriovaně, záznamy performance Aliny Popy spolu s některými jejími nástroji zabírajícími prostor se zde nacházejí v juxtapozici s kresbou posledního výjevu hrdiny *Ashita no Joe* a s nalezenými materiály, jež se vztahují k pohřbu, který Šúji Terajama zorganizoval v manze pro jednoho z bojovníků. Tyto scény ukazují rozmanitost vztahů, když smrt vytlačuje život jako elementární sílu projevující se živostí. Skrze fikci ztvárňují propast, která odděluje život a smrt, završení a přerušení, v němž tyto umělecké výrazy rozvádějí myšlenku sociálních a afektivních prostor, kde se pro smrt a pro život ani netruchlí, ani nepějí chvalozpěvy. Nalezené audio zaznamenávající únos tyto záležitosti uzavírá a vytváří atmosféru, která překračuje hrůzu a místo ní dává svolení vykonat smrt zaživa.

EN Three years after her death, Alina Popa's *You Are* is resurging in the exhibition economy in conjunction with anecdotes and myths from Japan's 1970s cultural scene: the enthusiastic restaging of events from the famous manga *Ashita no Joe* in real life. While they may look appropriated today, the recordings of Popa's performance with some of her tools in occupying a space are juxtaposed with the drawing of the protagonist's final image in *Ashita no Joe* and found materials related to a funeral organized by Shūji Terayama for one of the fighters in the manga. These scenes show the diversity of relationships when death supersedes life as the primordial force of exhibiting aliveness. All of them fictionalize the chasms that separate life and death—conclusion and suspension—in which these artistic expressions belabor on the idea of social and affective spaces where death or life is neither mourned nor eulogized. The found audio of a hijacking incident envelops these matters, conjuring a mood beyond terror and instead about permission to perform death while alive.

RL

AP: Narozena 1982 v Plojești, Rumunsko;
zemřela 2019 v Rumunsku.
FF: Narozen 1978 v Târgu Mureș v Rumunsku.
Žije a tvoří v Bukurešti.

- AP: b. 1982, Ploiești, Romania;
d. 2019
FF: b. 1978 in Târgu Mureș, Romania;
lives and works in Bucharest
- *Uzdravit linii*, 2018 (AP)
- *Nezážitky*, průběžné od roku 2016 (FF)
- performance
- *Heal the Line*, 2018 (AP)
- *Unexperiences*, ongoing since
2016 (FF)

↑ *Heal the Line/Uzdravit linii*, 2018; courtesy
Vlad Brăteanu, at Clinica, Transil.ro

CZ Vzájemně se podporující, virtuální propojení tvorby rumunské umělkyně Aliny Popy a umělce Florina Fluerasa se na výstavě objevuje jako propojený návrh, který na jednu stranu připomíná performativní akce, na druhou představuje těleso existující paralelně vůči jejich vlastním individuálním dílům. Neoddělitelná přítomnost díla Aliny Popy *Uzdravit linii* ve Fluerasových *Nezážitcích* vede k tomu, že si navzájem slouží k určité aktivaci nebo dokumentaci a zasazují do kontextu definici tvorby tohoto autorského dua, tedy „umělecká díla jako světy umění“. Tento princip si ozkoušeli v „mírně choreograficky připravených procesech ustanovujících umělecká díla“ v rámci projektu *Artworlds* [Umělecké světy].

V díle *Uzdravit linii* je na podlaze nakreslena čára odpovídající výšce umělkyně. Přichází se mohou linie dotknout, čímž ji uzdraví. S touto post-therapeutickou situací se prolínají *Nezážitky*, další proces *Artworlds* v rámci projektu *Black Hyperbox*. Na rozdíl od souběžnosti linie a jiného těla v díle Aliny Popy jsou v *Nezážitcích* těla přítomna, neboť jsou sem vložena jako vlny v „nevhodných“ kontextech, kde se již odehrává jiný systém postojů a chování. Obě emočně orientované intervence vyzařují tvorbu umění a života v těch nejabsurdnějších, nejvíce odcizujících propastech mezi konceptem a zkušeností.

EN The collaborative and virtual collection of practices by Romanian artists Alina Popa and Florin Flueras occurs in the exhibition as conjoined suggestions, on one hand appearing as remnants of performative events and on the other as second bodies that exist parallel to their actual and individual works. Surrogate to each other's activation or even documentation, the inextricable presence of Popa's *Heal the Line* in Flueras's *Unexperiences* situate the artists' working definition of “artworks as artworlds,” a principle tested in “mildly choreographed processes established as artworks” in the scope of the project *Artworlds*.

In *Heal the Line*, a line is drawn on the floor to the measure of the artist's height. Visitors can touch the line that will also heal it. Overlapping this post-therapeutic condition is *Unexperiences*, another process of *Artworlds* in the framework of *Black Hyperbox*. Unlike the coincidence between the line and another body in Popa's work, bodies are present in *Unexperiences* as they are inserted like waves in “inappropriate” contexts where another system of attitudes and behaviors is already taking place. Both affect-oriented incidences transmit art-making and life-making in the most unreasonable, alienating gaps between concept and experience.

RL

kolektiv Prádelna
The Laundry Collective

Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění
Commissioned by Biennale Matter
of Art

- Co chceme, aby bylo v galerii pro všechny lidi bez rozdílu, 2022, setkání v instalaci
- What we want so that the gallery is for all people, without exception, 2022, meeting within the installation

↑ Jak vyjádřit touhu nemožného
Expressing the Desire for the
Impossible, 2022

CZ Kolektiv Prádelna se jednou týdně pravidelně schází, společně přemýšlí a tvoří. Místo se mění podle toho, na čem kolektiv zrovna pracuje. Po celou dobu trvání bienále mu bude vyhrazená výstavní místnost prostorem pro tyto schůzky. Návštěvníci tak budou mít příležitost kolektiv poznat a zúčastnit se tohoto setkání. Ženy v kolektivu mají zkušenosti s životem na ulici. Přály by si, aby lidé, kteří do galerie chodí, viděli, jak pracují. Chtějí, aby lidé, kteří do galerie nechodí nebo ani z různých důvodů chodit nemůžou, mohli přijít a zkusit dělat umění jako ony. Místnost v galerii se tak stane otevřenou dílnou. Kolektiv tu chce tisknout trička, tvořit filmy, hrát divadlo, skládat hudbu, učit se cizí jazyky, trénovat dysgrafii. Členky kolektivu vytvoří příležitosti pro společnou činnost a artefakty pak prodají v galerijním obchodě. Jazyk umění působí nepřístupně. Je možné diskutovat s galerií o její ochotě mluvit ke všem? Možná napíše kolektiv popisky v klingonštině? Mohla by být otvíračka od sedmi ráno? A co disco na oslavu přátelství?

Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.

EN Once a week, the Laundry Collective meets, thinks, and creates together. The location changes depending on what the collective is currently working on. During the entire biennale, the collective will be assigned one exhibition room which will serve as a space for their meetings. Visitors will have a chance to meet the collective and to join their meetings. The women in the collective have experience with life on the streets. They want people who go to galleries to see how they work. They want the people who don't usually go to galleries or can't go for different reasons to come and try to make art just like them. The gallery room will therefore become an open workshop. The collective will print t-shirts, create movies, perform theater, compose music, study foreign languages, and learn to deal with dysgraphia. They will create an opportunity for joint activities and will then sell the artifacts in the gallery shop. The language of art seems inaccessible. Is it possible to discuss with a gallery their willingness to speak to everyone? Perhaps the collective will write captions in Klingon. Could the opening start at 7:00 a.m.? And what about a disco to celebrate friendship?

The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project "Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe".

TS

Vincent Rumahloine

Narozen 1984 v Tasikmalayi, v Indonésii.
Žije a pracuje v Bandungu.
b. 1984 in Tasikmalaya, Indonesia;
lives and works in Bandung

- Neříkej mi hrdina, 2019, film a instalace, různá média
- Don't Call me Hero, 2019, film and mixed-media installation

CZ Soengeng Soejono přijel do Prahy 10. září 1963 na stipendijní program v rámci spolupráce mezi Indonésií a Československem. Dorazil s cílem studovat pedagogiku, dětskou psychologii, kulturní politiku a masmédia podobně jako mnozí jeho vrstevníci, kteří se hlásili na různé vysoké školy východního bloku. O dva roky později, v roce 1965 mu bylo nabídnuto, aby se vrátil do Indonésie poté, co se jeho rodná země stala dějištěm tragických událostí známých jako indonéský masakr. Místo aby se Soengeng Soejono vrátil do země, v níž nemilosrdný despota Suharto zaváděl svůj „nový řád“, rozhodl se vrátit pas a zůstat v Evropě. V roce 1971 se oženil a nadobro se usadil v Československu. Roku 1998 se vydal do Indonésie poprvé po zhroutilí nového řádu a v roce 2017 se poznal s Vincentem Rumahloinem. S videem a instalacemi, které uvidíte, jsou spojeny desítky setkání zaměřených na příběh Soengengova života viděného zevnitř i z vnějšku velkých narativů 20. století. Dílo staví most porozumění mezi jihovýchodní Asií a východní Evropou a představuje dalšího příklad toho, jak můžeme číst naši minulost z nové perspektivy, když propojujeme dva periferní kontexty.

EN Soengeng Soejono arrived in Prague on September 10, 1963, to participate in a scholarship program arranged by Indonesia and Czechoslovakia. He came with the aim of studying pedagogy, children's psychology, cultural politics, and mass media as one of many of his peers enrolling at universities across the Eastern Bloc. Two years later, in 1965, he received an offer to go back to Indonesia after the country became the stage of the horrendous events known in history as the Indonesian Mass Killings. Instead of returning to his homeland, which was implementing the so-called New Order, driven by ruthless despot Suharto, Soengeng Soejono decided to give up his Indonesian passport and stay in Europe. In 1971 he got married and settled in Czechoslovakia for good. In 1998 he traveled to Indonesia for the first time since the New Order's collapse, and in 2017 he met Vincent Rumahloine. The video and installation you will see were based on dozens of meetings following the story of Soengeng's life, seen within and beyond the big narratives written by the twentieth century. It creates a bridge of understanding between Southeastern Asia and Eastern Europe, bringing yet another example of how to read our past through new perspectives combining two peripheral contexts.

PS

Narozena 1917 v Berlíně, zemřela 1943 v Osvětimi.

b. 1917 in Berlin, Germany;
d. 1943 at Auschwitz

● *Život? Nebo divadlo?, Zpěvohra*
1941–1943, digitální reprodukce maleb
na papíře

● *Life? or Theatre? A Musical Play*,
1941–1943, digital reproduction of
paintings on paper

↑ Collection Jewish Museum,
Amsterdam © Charlotte Salomon
Foundation

CZ Celé dílo je tvořeno z asi sedmi seti kvašů, z nichž předstávujeme pouze výběr. Autorka ho vytvořila, aby se vyrovnala se tíživou skutečností, kterou zjistila o svých ženských příbuzných — její matka, teta i babička spáchaly sebevraždu. Svou roli v tom nepochybně hrála i jejich frustrace ze života v patriarchálním středostavovském prostředí. Solomon si však vybrala život a umění, nikoliv předčasnou smrt, k níž ji jako těhotnou židovku odsoudili nacisté. *Život? Nebo divadlo?* Salomon vytvořila velice mladá, ve svých dvaceti šesti letech ve spěchu, jako uprchlice ve Francii s nejistou budoucností... Přesto jde o ambiciózní, komplexní a zralé dílo, v němž se umně projevují různé vlivy od meziválečné kinematografie, opery a klasické hudby až po filozofii či literaturu, v němž se mísí intelektuální a populární kultura. Obrazy obsahují scénáře — ironické texty či vtipné dialogy — a „soundtrack“, který má dodat vyprávění akustické pozadí. Dílo je ovlivněno kulturou, která definovala bohémské prostředí vyšších vrstev, v němž autorka strávila mládí, ale navzdory uměleckému vzdělání v něm zůstávala outsiderem. Kvaše vyprávějí příběh dospívání umělkyně z buržoazní rodiny sužované tajemstvími — o duševních chorobách, nervových zhroceních, zneužívání, sebevraždách a milostných trojúhelnících. Vzniklo navzdory okolnostem jako umění, které je potvrzením života.

EN *Life? or Theatre? A Musical Play* comprises about seven hundred gouaches, of which we only present a selection. It was created as a way of coming to terms with the truth that Salomon learned about her family relatives — that her mother, her aunt, and her grandmother had all committed suicide. Their frustration with life in the patriarchal bourgeois milieu certainly played a role. However, Salomon chose life and art over untimely death, to which, as a pregnant Jewish woman, the Nazis condemned her anyway. *Life? or Theatre?* was painted in a hurry by a young woman in her twenties who was a war refugee with an uncertain. Yet it is an ambitious, complex, and mature work skillfully incorporating various influences, from interwar cinema, opera, and classical music to philosophy or literature mixing highbrow and popular entertainment. The images include scripts — ironic texts or witty dialogues — and a “soundtrack” to be imagined as an aural background for the narrative. The gouaches tell the story of the coming of age of an artist from a bourgeois family haunted by secrets — mental illness, nervous breakdowns, molestation, suicides, and love triangles. It was created, despite the circumstances, as a life-affirming work.

TS

Narozen 1982 v Teheránu v Íránu.

Žije a pracuje v Bruselu.

b. 1982 in Tehran, Iran; lives and
works in Brussels

Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění
Commissioned by Biennale Matter
of Art

● *Uklidňující hororové příběhy pro děti*
i dospělé, 2022, videoinstalace

● *Relaxing Horror Tales for Children
and Adults*, 2022, video installation

CZ Video instalace je zprostředkujícím aparát, který diváctvu propůjčuje imerzivní zážitek s dětským albem dekonstruovaných pohádek. Využívá klasickou divadelní technologii, při níž se s pomocí zrcadla vytváří dojem přítomnosti ducha, a těží z historického konceptu dětství. Autor ve své produkci uplatňuje výpadky paměti, nezadržitelný vztek, zadrhávání a nevědomé idiomy, které se často spojují s neúplností dětského porozumění a vytvářejí z nich nově organizovanou fikci pro dospělé. Příběhy a obrazy tvoří narativ komponovaný z nesouvisejících performancí, mluveného slova a různých audiovizuálních prvků. Proplétají se v něm nespojitě linie a postavy z loutkového divadla, lidové slovesnosti a démonologie českého i perského kulturního prostředí. *Uklidňující hororové příběhy* jsou projektem hraní si s vnímáním, který ale nevychází ani tak z psychoanalýzy, jako spíš z uměleckého experimentu, a který se věnuje úžasu nad mnohoznačností, příjemnému nerozplynutí dětství v dospělosti.

Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.

EN The video installation *Relaxing Horror Tales for Children and Adults* is an intermediary apparatus that provides viewers with the immersive experience of a children's album of deconstructed fairy tales. Using the classic Pepper's Ghost illusion, the work mines the historical concept of childhood. The artist locates memory lapses, unstoppable rage, stuttering, and unconscious idioms, which are often associated with the incompleteness of a child's comprehension, in his production of new, organized fictions for adults. Composed of disjointed performances, spoken word, and various audiovisual elements, the story-image narrative is knotted by many discontinuous lineages and characters of puppetry, folk literature, and demonology in Czech and Persian cultural milieus. *Relaxing Horror Tales* is a modest engineering of perception — emerging from an artistic experiment instead of psychoanalysis — that invests in the wonders of ambiguities, a pleasant non-dissolution of childhood in adulthood.

The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”.

RL

Narozena 1993 ve městě Grodno, Bělorusko.
Žije a pracuje ve Varšavě.
b. 1993 in Grodno, Belarus; lives and works in Warsaw

● **NOVÁK**, instalace probíhající od dubna 2017

● **NEWMAN/NEWWOMAN/NEWMEN** ongoing since April 2017, installation

CZ Snad všichni z nás zažili nepříjemné chvíle, kdy použijeme slova uprchlík nebo uprchlice k označení lidí utíkajících z Ukrajiny před válkou. Od roku 2015 masmédia propagovala závědějící výjevy cizinců zaplavujících hranice a ohrožujících „pevnost Evropa“. Stigmatizace slova uprchlík a protiuprchlická rétorika prostupující náš region vedou k tomu, že mluvit o obětech ruské agrese jako o uprchlících je čímsi znepokojivé. Jana Shostak nabízí řešení a navrhuje místo slova uprchlík říkat nowak—novák, což je shodou okolností i homonymum oblíbeného příjmení. V oficiální evropské politice ve vztahu k nově přichozím nepochybně nestačí jen změnit jedno slovo, ale rozhodně jde o dobrý úvodní pokus, zvláště když o několik set kilometrů dál na sever od válečné zóny čekají na polsko-běloruské hranici lidé, kteří jsou vytlačováni jen na základě své etnicity.

EN Every one of us has probably experienced this troubling moment while using the word “refugee” in regard to the Ukrainians fleeing the war. The Latin verb *refugere* means escaping or running away and comes from *fugio*, *fugere*—to flee or to avoid. Since 2015 the mass media has been enforcing the spurious image of foreigners storming our borders and posing a threat to Fortress Europe. The stigmatization of the term and the anti-refugee rhetoric present in the region ever since make it difficult to use that term to describe the victims of Russian aggression in Ukraine. Jana Shostak came up with a solution by simply proposing a new word to replace refugee: *newman*/*nowak*/*novák*, which happens to be the homonym of a very popular surname in the region. There is no doubt that it is not a matter of one word changing the official European policy in regard to the newcomers, but it's definitely a good starting point, especially when several hundred kilometers north of the war zone there are people waiting at the Poland-Belarus border who are being pushed back merely on the basis of their ethnicity.

PS

Narozena 1969 v Plzni v Československu.
Žije a pracuje v České Bříze.
b. 1969 in Plzeň, Czechoslovakia;
lives and works in Česká Bříza

● **bez názvu**, 2014-2016
● **bez názvu**, 2014
● **Přikrývka**, 2006
● **Bez názvu (autoportrét)**, 2009
kresby a výšivky na textili
● **Untitled**, 2014-2016
● **Untitled**, 2014
● **Blanket**, 2006
● **Untitled (Self-portrait)**, 2009
drawings and embroideries on textile

CZ Sráč Sam je umělkyně, která si sama určuje smysl tohoto označení. V její praxi se snoubí činnost z různých oblastí—kromě výtvarného umění také poezie, vydavatelská práce, organizování, stavění, vaření a pečení, hostitelství, konverzace, kurátorství, pečování, výchova dětí a mentoring i mnohé další. Její tvorba je společensky angažovaná, esteticky explorativní, feministická a komunitní. Je radikální a nekompromisní, ale současně křehká a pozorná. O pestrosti její praxe svědčí i autoportrét, speciální druh tapisérie, při níž se rozplétají vlněná vlákna, žehlí a následně opakovaně šijí na stroji. Takzvaný aradekor byl pro praktické užití nepříliš úspěšným vynálezem netkané textilie z 60. let, který se neuplatnil v běžné výrobě. Po roce 1989 zakoupila stroj na tyto netkané textilie Milada Hynková, také profesionální umělkyně, která v 90. letech převzala vedení dílny a otevřela ji veřejnosti. Sráč Sam navázala s Hynkovou v uplynulých letech spolupráci. Navíc pozvala další další umělkyně, aby se s prací na stroji seznámily, čímž iniciovala dialog mezi dekorativní výrobou textilií a současným uměním. Její autoportrét je tedy zároveň vyjádřením vlastní suverenity i výstupem sociální, spolupracující, komunitní praxe. Tento autoportrét je doprovázen také dalším autoportrétem šitým na textilu a drobnějšími výšivkami na materiálu nalezeném pod podlahou bytu, kde dříve bydlela. V těchto dílech jsme konfrontováni se zranitelností umělkyně, často bolestnými vzpomínkami na to, co v bytě zažívala.

EN Throughout her oeuvre, Sráč Sam has created her own definition of an artist. Her practice encompasses activities in various fields—not only visual art but also poetry, publishing, organizing, building, cooking and baking, hosting, conversing, curating, caretaking, child-rearing, mentoring, and many others. Her self-portrait aradekor, a special kind of tapestry involving a process of unfolding wool fibers, ironing them, and subsequently sewing them multiple times with a special machine, is an example of the multifariousness of her practice. The aradekor is a failed invention from the 1960s for the creation of nonwovens for practical use. The process did not work in practice, but after the revolution in 1989, the machine on which these nonwovens were made was bought by Milada Hynková, herself a professional artist. Sráč Sam has begun collaborating with Hynková in recent years. Moreover, she invited other contemporary artists to work with the machine, initiating a dialogue between mostly decorative textile-making and contemporary art. Her self-portrait is thus both an expression of her sovereignty as an artist who defines her own terms and also the result of her social, collaborative, and community-based practice. This self-portrait is accompanied by another self-portrait sewn on textile and smaller embroidery works created on the material found beneath the floor of an apartment where she had lived. In these needlework pieces, we are confronted with the artist's vulnerabilities, the often painful memories of what she experienced in the apartment.

TS

Narozena 1933 v obci Kraubath an der Mur, Rakousko; zemřela 2013 ve Vídni.
b. 1933 in Kraubath an der Mur, Austria; d. 2013 in Vienna

↑ Bez názvu/Untitled, 2008
© Foundation Kai Dikhas

● *Mami, ta voda je studená jako led. Na dara muri [neboj se, můj... (?)]. Svlékni se, pojď jeden, pojď! Odšívovací prášek byl v těch plechových krabičkách. 1943. Osvětím. č. 2, 2005*
● *25 na dřevěné lavici, 2011*
● *Stydíme se, Auschwitz 1944, 2008*
● *Auschwitz 1944. Beze slov, 2006*
● *Bez názvu, 2006*
● *Nach Auschwitz, 2003*
● *Kdo pokácel můj strom, 1996*
● *Bez názvu, 1995*
● *Bez názvu, nedatováno*
● *Bergen Belsen. Máma., nedatováno*
malby, různé

● *Mama, The Water Is Cold As Ice. Na dara muri [don't be scared my... (?)]. Get Undressed, Come One, Come On! The Delousing Powder Was In Those Tin Boxes. 1943. Auschwitz. No 2, 2005*
● *25 sur le banc de bois, 2011*
● *Auschwitz. Wir schämen uns, 1944, 2008*
● *Wir schämen uns, Auschwitz 1944, 2008*
● *Untitled, 2006*
● *Nach Auschwitz, 2003*
● *Wer Hat meinem Baum gefällt, 1996*
● *Untitled, 1995*
● *Untitled, undated*
● *Bergen Belsen. Mama., undated*
paintings, various

CZ Ceija Stojka byla v deseti letech i s rodinou deportována do Osvětími. Přežila pobyt v Osvětími i v koncentračních táborech Ravensbrück a Bergen-Belsen. Spolu se svým bratrem Karlem v 80. letech jako první prolomila mlčení týkající se romského holocaustu v Rakousku. Informovala, mluvila i psala o vlastním osudu a osudu své rodiny. Koncem 80. let, tedy jako padesátnice, se sama začala učit kreslit a malovat. Její dílo je působivým uměleckým vyprávěním o pronásledování a genocidě romského a sintskeho obyvatelstva v éře nacismu. Na výstavu byla vybrána díla vyjadřující trauma nepřímé a v náznacích, čímž si klademe otázku, jak trauma převést do estetické podoby. Obrazy očí bez těla, zvířat a idylických krajín připomínají, že něco zůstalo nezachyceno a nevyřčeno. Vystavené malby zdůrazňují ústřední roli nevyslovitelného: nepřenositelnost zkušenosti, kdy je člověk vystaven násilí a krutosti války a genocidy.

EN Ceija Stojka was deported to Auschwitz with her family when she was ten years old. Stojka survived Auschwitz as well as the Ravensbrück and Bergen Belsen concentration camps. In Austria in the 1980s, together with her brother Karl, she was the first to break the silence surrounding the Romani Holocaust. She made work about her fate and the fate of her family and also spoke and wrote about it. At the end of the 1980s, when Stojka was in her fifties, she started to draw and paint as an autodidact. Her work is an impressive artistic narrative about the persecution and genocide of the Roma and Sinti under National Socialism. For the exhibition, we chose works that deal with the trauma of genocide in an oblique, indirect manner, posing the question of how to translate trauma into aesthetics. The images of disembodied eyes, animals, and idyllic landscapes strike one as if something has remained unrepresented and left unsaid. The exhibited paintings resonate with the notion of what is unspeakable: what it means to be exposed to the violence and cruelty of war and genocide.

TS

Narozena 1989 v Praze, v Československu.
Žije a pracuje v Praze.
b. 1989 in Prague, Czechoslovakia;
lives and works in Prague

Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění
Commissioned by Biennale Matter of Art
● *umnelkine, 2022, audio*

CZ *Umnelkine* je pohádkou o umělkyni, která je zároveň matkou samoživitelkou. Navazuje na dlouhodobý zájem Báry Šimkové o single rodiče, kteří se snaží obstát v pracovních podmínkách podfinancovaného uměleckého provozu i obecněji ve společnosti, která systematicky podhodnocuje péči. Má samostatně pečující rodič právo věnovat se profesionálně umění a zároveň požadovat důstojné životní podmínky? Nebo by měl rezignovat na uměleckou seberealizaci a smířit se s tím co mu/jí naše společnost nabízí: nikoliv žít, ale přežívat v nekonečné nejistotě, měnit svou oblast zájmu na základě ekonomických vyhlídek či rezignovat na jakékoliv jiné ambice krom zajištění nájmu, jídla, pořádku, čistého dítěte? Samotný termín samoživitelka nebo svobodná matka budí v horším případě opovržení, v lepším soucit. Co když ale snem každé samoživitelky není najít svému dítěti nového tatínka? A neměla by každá matka, bez ohledu na to, zda žije v partnerství, nebo ne, být svobodná? *Umnelkine* řeší umění, výchovu, vztahy i selhání. Řeší roli státu a jeho institucí, jako jsou soudy, školky a odbory sociální péče, které poskytnutou podporu podmiňují další práci: pochůzkami, stáním ve frontách a vyplňováním formulářů. Jsou navíc tyto instituce vůbec důvěryhodné? Dočkáme se nějakého nadpřirozeného zvratu, který naši hrdince pomůže, anebo pro ni největším kouzlem bude přijetí reality a nové odhodlání?

Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní poušť ve východní Evropě“.

EN *Umnelkine* is a fairy tale about an artist who is also a single mother. It follows up on Bára Šimková's long-term interest in single parents who are trying to survive in the working conditions of the highly underfunded art world and, generally speaking, in a society which systematically underestimates the importance of care. Does a single parent have the right to devote themselves professionally to art and at the same time demand dignified living conditions? Or should they resign, give up their artistic self-realization, and come to terms with what society has to offer: Not to live but rather only to survive in endless uncertainty, to change the subject of one's interest based on the economic outlook, or to resign from whatever ambition one has other than securing rent, food, tidiness, and a clean child? The term "single mother" arouses at worst contempt, at best compassion. But what if not every single mother's dream is to find a new daddy for her child? Shouldn't every mother, whether they live in a partnership or not, be free? *Umnelkine* deals with art, upbringing, relationships, and failure. The artist deals with the role of the state and its institutions such as courts, preschools, and social welfare unions which condition any provided support on additional work: running errands, waiting in line, and filling out forms. What's more, are these institutions even trustworthy? Will there be some kind of a supernatural revelation that would help our heroine? Or will the greatest magic she could experience be the acceptance of reality and a new-found determination?

The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project "Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe".

TS

Narozen 1935 v Hirosaki, Aomori, Japonsko.
Zemřel 1983 v Suginami City, Tokyo, Japonsko.
b. 1935 in Hirosaki, Aomori, Japan;
d. 1983 in Suginami City, Tokyo, Japan

● *Emperor Tomato Ketchup*, 1971, film

● *Emperor Tomato Ketchup*, 1971, film

CZ Jeden z významných filmů představitele japonské avantgardy Šúdžiho Terajamy představuje téma dětského násilí a vznikl v reakci na poválečný spekulativní obsah. Více než padesát let po prvním uvedení tento krátký film představuje artefakt morality: drama etické projekce podnícené rozpaky, vinou a studem. V centru tohoto dramatu je vizualizováno a politizováno dětské tělo, avšak jeho outsiderství ustupuje v rámci Terajamova estetického programu. Prostřednictvím filmové intervence dojde ke znovuvytvoření několika forem ztělesnění, dokud nezačne být kolaps odehrávající se mezi jazykem a tělem hmatatelný. Tato selhávající těla představovaná černobílými viněťami se dostávají ze svého pornografického náboje, jen aby odhalila kontury své plochosti. Když se tento snímek uvádí v současnosti, dětinskost se oživuje mimo říši dospělé představitivosti a rodičovského dohledu, za podmínek původních ztroskotanců.

EN *Emperor Tomato Ketchup*, one of Japanese avant-garde protagonist Shūji Terayama's important films, is a showcase of children-led violence inspired by the post-war agency of speculative content. More than fifty years since the work was first shown to the public, the short film exhibits the remnants of morality plays: a theater of ethical projections triggered by embarrassment, guilt, and shame. The child's body is visualized and politicized at the center of this drama, yet its junkiness recedes into the frame of Terayama's aesthetic program. Several types of embodiment are recreated with cinematic intervention until the collapse between language and body becomes palpable. These failed bodies that are performed in black-and-white vignettes recuperate from their pornographic charge only to reveal the contours of their flatness. By showing *Emperor Tomato Ketchup* today, childishness is regenerated outside the realm of adult imagination and parental guidance, on the terms and conditions of original losers.

RL

Narozen 1954 v Quezon City na Filipínách.
Zemřel 2007 tamtéž.
b. 1954 in Quezon City, Philippines;
d. 2007 in Quezon City, Philippines

● *Projekt Rene Villanueva* nedatováno/2022

● *The Rene Villanueva Project* undated/2022

↑ *Unang Lalake at Babae sa Sulu (First Man and Woman in Sulu/První muž a žena v Sulu)*, nedatováno/undated, autorská kniha original book / object

CZ Tvorba filipínského dramatika a autora literatury pro děti Reneho O. Villanuevy (1954 — 2007) je uváděna v uměleckém a kulturním kontextu střední a východní Evropy. Výběr se zaměřuje na přesahy v jeho díle, na vzájemné ovlivňování s formami dětského vzdělávání a na proměnu dětí jakožto předmět bádání. V kontextu současného umění je Villanueva nahlížen ve třech segmentech. Za první projekt představuje „knihy“ nebo knihám podobné objekty vyrobené z nalezených časopisů s kolážemi a ilustracemi, jež vznikly během vyprávěcích workshopů s různými komunitami a některými domorodými skupinami na Filipínách. Za druhé, k Villanuevově metodě školení vyprávěčů se přistupuje skrze reprodukci fotografické dokumentace jeho workshopů, v nichž se facilitování a demonstrování toho, jak vyprávět příběhy, zdůrazňují jako umělecké počiny vedoucí k vytváření vyprávěčských objektů a nástrojů. Za třetí je autor spoluvůrcem forem, kde jeho texty získávají nové tvary v adaptacích dalších umělců, kteří Villanuevy myšlenky rozvíjejí v praxi.

EN The practice of Filipino playwright and children's literature author Rene O. Villanueva is introduced in the artistic and cultural contexts of Central and Eastern Europe. This selection focuses on the transversality of his practice, the cross-pollination of children's media of literacy, and the transformation of children as a subject of study.

In his appearance in contemporary art, Villanueva is viewed in three segments: First, the project presents “books” or book-like objects made out of found magazines, with collages and illustrations that were created during storytelling workshops with different communities and some indigenous groups in the Philippines. Second, Villanueva's method of training storytellers is accessed through the artist's documentation of his workshops, in which the acts of facilitation and demonstration in the narration of stories are emphasized as art-making endeavors that produce objects and tools in storytelling. Third, the author is a co-maker of forms, wherein his texts take on new shapes in the adaptations of other artists who cultivate Villanueva's ideas in their practices.

RL

Narozena 1975 v Českém Krumlově, Československo. Žije a pracuje v Praze.
b. 1975 in Český Krumlov, Czechoslovakia; lives and works in Prague

↑ Bez názvu (ze série Chůze po čtyřech)
Untitled (from the series Walking on all fours), 2014, olej a na plátně / oil on canvas
80 x 90 cm

● výběr maleb, 2014–2022
● selection of paintings, 2014–2022

CZ Soubor maleb od umělkyně Lenky Vítkové můžeme sledovat zpětně od konce popisu. Přesněji řečeno, zárodek sbírky děl, která lze z hlediska dějin umění interpretovat jako tvorbu existující u ohniska figurativnosti či abstraktnosti, nacházíme v opakujících se gestech, která se nestávají zvykem ani poetikou. Autorku nicméně fascinuje text: každý text visí krátce před a krátce za významovou jednotkou, kterou lze malbě připsat. Všechny jsou asynchronní. Kdy si napsala: „[...] okamžik, v němž se před mění v poté“. Jde o váhu přeorientování a obrazem je gravitace. Síla chronologie v malbách Lenky Vítkové vede k pozastavení událostí, nepodobají se například závrtnému zachycení výjevu na fotografii – jsou to záběry zvlněných těl, okvětních lístků, tahů a provazů. Když je konfrontujeme, může být užitečné představit si, že jsou namalované z určitého úhlu, řekněme ze svahu, kde se malířka neustále ocitá vyváděná z rovnováhy a přizpůsobuje se nedosažitelné výšce a středu perspektiv.

EN Lenka Vítková's assembly of paintings writes the end of description. More accurately, the germ of collecting works that may be art-historically interpreted to exist in the fulcrum of the figurative and the abstract is found in the recurring gestures that do not become habit or poetry. The painter, however, is fascinated with text: every text hangs shortly before and shortly after a unit of meaning that can be assigned to a painting. All are asynchronous. She once wrote a fragment of poesis, "The moment where before turns into after." It is the weight of reorientation, and the picture is gravity. The pull of chronology in Vítková's paintings results in a suspension of events, which, for example, are unlike the dizzying capture of photography; they are stills of undulating bodies, petals, strokes, and ropes. In confronting them, it is helpful to imagine that they were painted from an angle—a slope if you will—where the painter is perpetually off balance, adjusting the unattainable height and center of perspective.

RL

Nemocnice → (Všeobecná fakultní nemocnice v Praze Hospital (General University Hospital in Prague)

Narozena v roce 1984 v Safedu, Izrael.
Žije a tvoří v Izraeli / Palestině.
b. 1984 in Safed, Israel; lives and
works in Israel/Palestine

● *Plenitelé*, 2018, fragment instalace
● *Looters*, 2018, fragment of
installation

CZ Všechny fotografie vystavené v instalaci pocházejí z archivu oddělení pro prevenci krádeží památek izraelských památkových úřadů. Toto oddělení vzniklo v 80. letech, aby pomohlo vymáhat novou legislativu týkající se památek vykopaných z palestinsko-izraelské půdy. Na snímcích se nacházejí položky ze seznamu ukořistěných předmětů, zachycují se zde scény trestných činů a s nimi i každodenní situace ze života pracovníků oddělení. Základ výstavy tvoří tři fotografie zobrazující plenící zloděje přistižené při činu při vylézání z díry. Nevidíme je přímo *en face*. Jejich tváře jsou částečně zakryté předměty, které sebrali pod zemí. Mezi námi a nimi stojí ještě něco — objektiv fotoaparátu —, který se v tomto případě stal agresivním nástrojem, jenž pořízuje inkriminující důkazy a svědčí v případě proti plenitelům. Jejich totožnost pro nás zůstane neznámá, protože bychom se spíše měli zabývat širší otázkou, co v takových případech plnění skutečně znamená a kdo a kým je nazýván plenitelem či zlodějem.

EN The photos displayed in the installation were all found in the archive of the Antiquities Robbery Prevention Unit of the Israel Antiquities Authority. The unit was created in the 1980s in order to enforce new regulations regarding the antiquities dug up from the Palestinian-Israeli soil. The images come from the archive listing plundered objects and documenting crime scenes along with day-to-day situations from the lives of members of the unit. The three photos that make up the core of the installation are portrayals of looters caught red-handed while getting out of a hole. We can't really see them *en face*. Their faces are hidden behind the objects they took from under the ground. There is one more thing between us and them as well — the eye of the camera — which in this case has become a violent tool for incriminating evidence, a witness in the case against the looters. Their identities will remain unknown to us as we should rather investigate the broader question of what looting actually means in this case and who is being labeled "a looter" by whom.

PS

AB: Narozena 1977 v Constanțě v Rumunsku.
AE: Narozen 1978 v Târgu-Secuiesc v Rumunsku. Oba žijí a pracují ve Vídni a Bukurešti.
AB: b. 1977 in Constanța, Romania
AE: b. 1978 in Târgu Secuiesc, Romania;
both live and work in Vienna, Austria,
and Bucharest, Romania

● *Modrá hornina*, 2022, tříkanálová
videoinstalace, 12 min 13 sec, sochy ze
skla a kovu se zvukovou instalací

● *Blue Ground*, 2022, three-channel
video installation, 12 min 13 sec, glass
and metal sculptures with sound
installation

CZ Anca Benera a Arnold Estefan umělecky spolupracují od roku 2011. Jejich tvorba v podobě instalací, videa a performancí vychází z výzkumných metodologií a snaží se odhalovat vzorce skrývající se v historických, sociálních a geopolitických narativích. Ve svých nedávných dílech zkoumají fenomén člověkem vytvářené krajiny na různých místech světa, při němž se utváření a poznamenávání krajiny pojí s čím dál častěji se vyskytujícím státním násilím a přílišným vytěžováním přírodních zdrojů. Jejich tříkanálová videoinstalace přináší juxtapozici tří různých geografí — namibijské pouště, sousedícího Atlantiku a rumunského pobřeží Černého moře — a průmyslu propojeného neprůhlednými obchodními sítěmi, které pojí jeden nerost: diamant. Historie těžby diamantů v Namibii, tehdejší součásti kolonie Německá jihozápadní Afrika, započala v roce 1908, a protože se zdroje na pevnině pomalu vyčerpávají, dalším těžařským cílem se stává oceán. Z vyvřelých hornin u namibijského pobřeží označovaných jako modrá hornina se těží jedny z nejvyšších drahokamů. Jizvy na namibijské pouštní krajině mají své protějšky ve svařených švech první na míru vyrobené lodi určené k těžbě diamantů. Její výrobu zadala skupina De Beers ve spolupráci s namibijskou vládou a byla postavena v rumunských loděnicích roku 2021.

EN Anca Benera and Arnold Estefan are artists who have been working together since 2011. Their work in installation, video, and performance uses research-based methodologies to reveal the invisible patterns that lie behind historical, social, or geopolitical narratives. Their recent work investigates the phenomenon of man-made landscapes around the world, where the making and marking of the landscape goes hand in hand with a heightened state of violence and the overexploitation of resources. The artists' three-channel video installation juxtaposes three distinct geographies — the Namibian desert, the adjacent Atlantic Ocean, and the Romanian Black Sea coast — and industries interconnected by opaque trading networks which share a common mineral: the diamond. The history of diamond mining in Namibia, then part of colonial German Southwest Africa, began in 1908, and as the land's resources are slowly being depleted, the ocean has become the next mining frontier. Some of the highest-quality gems are thus mined from the igneous rock, known as the blue ground, off the Namibian coast. Hence the scars of the Namibian desert landscape find their counterpart in the welded seams of the first custom-made diamond recovery vessel, commissioned by De Beers Group in a joint venture with the Namibian government, constructed in a Romanian shipyard in 2021.

RI

Narozena 1984 v Istanbulu v Turecku.
Žije a pracuje v Istanbulu.

b. 1984 in Istanbul, Turkey; lives
and works in Istanbul

Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění
Commissioned by Biennale Matter of
Art

- *Labyrint světa a ráj srdce*, jednokanálová videoinstalace, 2022, 17 min 16 sec
- *The Labyrinth of the Earth, Paradise of the Heart*, 2022, single-channel video installation, 17 min 16 sec

CZ Ve svých site-specific intervencích, sochách, kresbách a filmech Hera Büyüктаşçıyan odhaluje vrstvenou hmotnou paměť různých nestabilních prostor a míst prostřednictvím konceptů absence a (ne) viditelnosti. Opakujícím se tématem v její praxi včetně filmu vytvořeného pro bienále je tekutý charakter architektury — napětí mezi pevností zastavěného prostředí a fluidní povahou paměti, přílivové, odlivové a meandrující pohyby vzpomínání a zapomínání. Film zachycuje především podzemní svět čističky odpadních vod v Bubenči. Její hlavní funkce — čištění městských odpadních vod — slouží jako metafora pro čištění, praní nebo *whitewashing*, a to jak historických narativů, tak orientalistických zobrazení jinakosti. V animovaných *stop motion* sekvencích plynou z dutin čističky dlaždicovité skleněné korálky do dalších budov propojených vodou jako veřejné lázně nebo do prostor obložených kachličkami Rako jako hotelové lobby. Právě pod hladkým povrchem figurativních i ornamentálních obkladů, vyráběných v Rakovníku a k nalezení na různých místech v Praze od bubenečské čističky až po Hotel Imperial, umělkyně hledá skryté napětí mezi soupeřícími myšlenkami čistoty a kulturní kontaminace, které je charakteristické pro Prahu jako palimpsest řady temporalit a různých společenských představ.

Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě”.

EN In her site-specific interventions, sculptures, drawings, and films, Hera Büyüктаşçıyan unearths the layered material memory of various unstable spaces and places through the notions of absence and (in)visibility. A recurring theme in her practice, including the newly commissioned film, is the aquatic nature of architecture — the tension between the solidity of the constructed environment and the fluid nature of memory, the tidal and meandering movements of remembering and forgetting. In the film, the underground world of the wastewater treatment plant in Bubeneč features prominently. Its main function — purifying the city's wastewater — serves as a meta-phor for the washing out, or whitewashing, of both historical narratives and orientalist representations of otherness. In the stop-motion animation sequences, tile-like glass beads flow from the cavities of the wastewater plant to other buildings linked with water, such as public baths, or covered in glazed Rako tiles, such a hotel lobby. It is under the smooth surface of the figurative and ornamental tiles, produced in Rakovník and found across Prague from the Bubeneč plant to Hotel Imperial, that the artist is searching for the underlying tensions between the competing ideas of purity and cultural contamination characteristic of Prague as a palimpsest of multiple temporalities and communal imaginaries.

The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”.

RI

Narozen 1988 v Lusace v Zambii.

Žije a pracuje v Johannesburgu.
b. 1988 in Lusaka, Zambia; lives and
works in Johannesburg, South Africa

- *Kurikulum pro bahno: Eroticeum*, 2022, performativní instalace
- *A Curriculum for Mud: Eroticeum*, 2022, performative installation

CZ Nolan Oswald Dennis je paradisciplinární umělec. Ve své praxi zkoumá materiální a metafyzické podmínky dekolonizace, zpochybňuje politiku času a prostoru prostřednictvím přístupu, který je spíše systémově specifický než místně specifický. Mísí sociální, technické a spirituální systémy zakotvené v planetárním předpokladu bezzemectví a inspiruje se prolínajícími se teoriemi a praxemi černošské, domorodé a queer emancipace. Nové dílo ze série *Kurikulum pro bahno* (2017–) má podobu skleníku — poloprostupného modelu nemožného vnějšku. Jako kontrolované prostředí vytváří skleník životaschopný prostor pro určité formy života, v tomto případě rostliny vypěstované ze semen přinesených umělcem. Uvnitř se nachází pěstební stoly s řadou průhledných kupolí nasvícených červenými LED žárovkami. Každá kupole tak vytváří hnízdiště, v němž se různé eseje z českého překladu textu *Sister Outsider* (1984) Audre Lorde, který vydal tranzit.cz v roce 2021, stávají živným substrátem pro jihoafrické rostlinstvo. Vedle každé kopule se nachází protokoly pro péči jako i rozprašovače ke zvlhčení vnitřního prostředí kupolí pro použití návštěvníky výstavy.

EN Nolan Oswald Dennis is a para-disciplinary artist whose practice explores the material and metaphysical conditions of decolonization, questioning the politics of space and time through a system-specific rather than site-specific approach. Their practice recombines social, technical, political, and spiritual systems grounded in the planetary condition of landlessness and is guided by the overlapping theories and practices of black, indigenous, and queer liberation. The new work in the artist's series *A Curriculum for Mud* (2017–) takes the shape of a greenhouse — a semi-permeable model of an impossible outside. As a controlled environment facility, the greenhouse creates a viable environment for particular forms of life — in this case, plants grown from seeds brought by the artist. Inside, a series of transparent domes illuminated by red LED grow lights sits on planting tables, each dome creating a nested environment in which a different essay from the Czech translation of Audre Lorde's *Sister Outsider* (1984, published by tranzit.cz in 2021) is cultivated with wildflowers from Southern Africa. A set of care protocols as well as hand sprayers sits next to the domes, which the public is encouraged to use to humidify the environments of the domes.

RI

Narozena 1985 v Selangoru v Malajsií.
Žije a pracuje v Londýně.
b. 1985 in Selangor, Malaysia;
lives and works in London

● *Čtyři živočišné druhy*, 2022, site-specific
instalace s originální hudbou, s Alice Walter
a Lily Oakes

● *Four Species*, 2022, site-specific
installation with original score, with
Alice Walter and Lily Oakes

↑ *Blank verse blanket man*, 2022,
British Art Show 9, Wolverhampton,
Foto/Photo: Eva Herzog

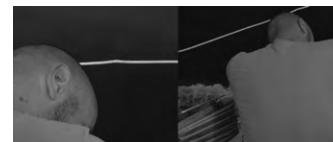
CZ Malířský jazyk Mandy El-Sayegh oživuje pátrání po adekvátních formách. Autorka se jednou či dvakrát vymaňuje z inaugurační tvorby—jako v případě této výstavy—a vždy se jedná o site-specific tvorbu, o nezákonnou diplomacii s troskami a nadbytkem využívající jejich euforické prvky. Tento proces vede k rozhovorům o tom, jak fungují systémy konverze a konzervace uprostřed vrozené chudoby podmínek a materiálů, které jsou pro El-Sayegh povrchem, na němž buduje vrstvu za vrstvou. Budování zde připomíná vytrvalé zanechávání značení: cestu, která přerůstá v jizvy, katarzi, která prohlubuje ránu, mapu, která rozkvétá ve spleť bolesti. Tyto dojmy se často pojí s vyrovnáváním se s osobním v rámci civilizace psychologie, přičemž umělecké má záměrně triumfovat nad traumatickým, aby byl zdroj násilí odstaven. El-Sayegh místo toho odlupuje fascii, odstraňuje chirurgické stehy a zanechává tělo otevřené. Při setkání s jejími díly v nemocnici se návštěvníkům zjevuje místnost chladné reality: léčení je pohmožděná fantazie a krvácí. Nedokončenost autorčiných obrazů a latexových soch signalizuje, že se rozhodla ponechat příslib uzdravení na milosrdenství asistovaného života. Koneckonců nejsou tu už žádné výstupní rány.

EN The search for adequate forms enlivens the painting language of Mandy El-Sayegh's painterly language draws on unlawful diplomacy. As site-specific creations, they mine the euphoric elements of excess and debris to create psycho-social collages. The artist's process unfurls how systems of conversion and preservation work amidst the innate poverty in conditions and materials, which for El-Sayegh, are surfaces for building layers. Building here resembles the diligence of marking: a passage that deepens a wound, a map that blossoms into grids of pain. The immersive installation features an original score by composer Lily Oakes, foregrounding intimate dialogues and ambient sounds. In her video performance, Alice Walter similarly draws on a vulnerable voice to examine processes of psycho-regression. A medium and artist, Walter's sculptural sets undergo a process of psychometric rituals to make space for rhythm and trance. A loop of endless hope, the visual and sonic palette of the VHS video produces a sense of intimacy at odds with its surrounding conditions of cruelty. Together, the artists in this installation unstitch the body and lay bare its bruised fantasies. Signalling a departure from the promise of recovery, they admit that, after all, there are no exit wounds.

RL

Narozena v roce 1984 v Liberci, Československo. Žije a tvoří v Praze.
b. 1984 in Liberec, Czechoslovakia;
lives and works in Prague

● *Sickness Report*, 2018, dvoukanálové
video projekce, instalace
two-channel video projection, installation
Vznik díla podpořen Společností Jindřicha
Chalupeckého./Commissioned by Jindřich
Chalupecký Society.

CZ Sledujeme skupinu lidí bezcílně plujících po otevřených vodách. Moře se zdá být nesmírně veliké a loď připomíná past, kde všichni trpí ochromující nevolností. Něco se hrozivě pokazilo. Došlo ke srážce nebo nějakému zásadnímu problému? Proč je všem na lodi tak zle? Plujeme na vraku? Co se stalo se všemi ostatními? Barbora Kleinhamplová se ve svém díle zabývá konceptem duševní nemoci a zdraví, které zachycuje optikou mořské nemoci, kde můžeme moře vnímat jako metaforu systému, v němž žijeme. Pokoušíme se ho uzdravit a zlepšit, a přestože se neustále snažíme, vůbec nejsme schopní ho napravit. Při bloudění po širém moři je čím dál těžší definovat, kdo je dostatečně přičetný na to, aby určil cíl cesty. *Špatně není jenom nám nebo jim. Celá loď se zmítá v nevolnosti a nepříjemných pocitech.*

V instalaci, která videa doprovází, nás obklopují kusy různých věcí připomínající pozůstatky nebo trosky. Vypadají jako stopy po katastrofě, které jako by nás měly dovést k vyřešení neurčitěho případu. Zůstává však otázka, kde jsou lidé, kteří se na loď nedostali. Co se stalo s ostatními?

EN We follow a group of people sailing aimlessly on open water. The sea seems immense, and the boat resembles a trap where everyone is exposed to overwhelming dizziness. Something went terribly wrong. Was there a crash or a fail? Why does everyone on the boat seem sick? Are we sailing on a wreck? What happened to the others?

In her work, Barbora Kleinhamplová addresses the notion of sanity and disease caught through the lens of seasickness, where the sea can be seen as a metaphor for the system we live in. We try to heal it and improve it, yet despite our constant efforts, we are entirely incapable of fixing it. Lost on open water, it becomes harder and harder to define who is still sane enough to define the aim of our journey. *It is not just them or we who are sick—the whole ship trembles in nausea and discomfort.*

In the installation accompanying the videos, we are surrounded by bits and pieces resembling debris. They look like traces of a catastrophe, clues supposedly leading us to a solution for the undefined case. The question that remains is where are the people who did not make it to the boat?

PS

Narozen v roce 1958 v Amsterdamu, Nizozemsko. Žije a tvoří v Nizozemsku. b. 1958, Amsterdam, Netherlands; lives and works in Netherlands

- *Mohl bych žít v Africe*, 1983, video
- *I Could Live in Africa*, 1983, video

CZ *Můžu žít tady, můžu žít v Africe* jsou slova mladého muzikanta reggae-punkové skupiny Izrael vyjadřující vztek vůči utlačovatelským institucím, jejichž tlak byl v Polsku 80. let obzvlášť hmatatelný. Krátký dokument, který nizozemský filmař pořídil při své návštěvě ve Varšavě roku 1983, zachycuje depresivní místo svírané stanným právem a cenzurou. Na okrajích pozdně socialistického režimu ale přes mraky totality prosvítilo světlo v textech mladých pankáčů, kteří vyjadřovali svobodu slova a tvoření v obláčcích marihuanového dýmu a trochu moc hlasitě při skladbě *Real Situation* od Boba Marleyho vykřikovali do kamery, že jediným řešením je totální destrukce. Během necelého desetiletí tato slova měla získat na významu, když po pádu komunistického režimu následovalo porevoluční dohánění kapitalismu, Polsko se formálně stalo součástí demokratického světa a africký kontinent zůstal stejně vzdálený jako dřív.

EN “I can live here, I can live in Africa.” The words of a young member of the reggae-punk band Izrael express the rage felt against the institution of an oppressive state which in mid-eighties Poland was more tangible than anywhere else. The short documentary made by a Dutch director visiting Warsaw in 1983 depicts a depressive place terrorized by martial law and censorship. On the margins of the late socialist regime, we can find a silver lining in the words of young punks expressing a freedom of speech and creation fueled by ganja smoke and anarchist slogans shouted a bit too loud into the camera. “Total destruction, the only solution,” sung by the band after Bob Marley’s song “Real Situation.” These words would gain agency less than a decade later, when the fall of the communist regime would be followed by a turbo capitalistic catching-up revolution. Poland would formally become part of the democratic world, and the African continent would remain as far away as ever.

PS

Narozena 1982 v Ploiești, Rumunsko; zemřela 2019. b. 1982 in Ploiești, Romania; d. 2019

- *Země pod nohama zmizela a já visím z téhle větvy*, 2015
- *Bod mazel*, 2015
- *The Grounds are Gone and I am Hanging from this Sentence*, 2015
- *Point Pet*, 2015

↑ *The Grounds are Gone and I am Hanging from this Sentence/Země pod nohama zmizela a já visím z téhle větvy*, 2015.

CZ *Postoj jako domácí mazlíček a Země pod nohama zmizela a já visím z téhle větvy* jsou dvě performance od Aliny Popy, které nelze předvést na jevišti. První z nich je k dispozici na blogu, kam byla nahrána dokumentace ve formě prózy a kreseb. Ohlašuje se asi takto—„Přála bych si osvojit bod“. Nepřímá pozvánka pro kohokoliv, kdo na ni narazí. Druhá je označena jako „schematiká performance“, je ilustrována ve videu a lze si ji vykládat jako in-strukci: jak schematicky načrtnout větu, kterou chce člověk pronést. Tato díla jsou extraktem vědomí jazyka, ideologie a paměti, když vyjadřují svou fascinaci stabilním terénem a rozpoznatelnými postoji. Schémata a stanoviska vždy obsahovala umění. Popa píše teorii těchto dvou smělečných produktů a přichází s tím, že v rámci tradic abstrakce a spekulace koncepty nebyly nikdy opravdu divoké, a to včetně umění.

EN *Point Pet* and *The Grounds are Gone and I am Hanging from this Sentence* are two distinct performances by Alina Popa that are “unperformable” on stage. The former is accessible in a blog post, an upload of documentation in prose and drawing. It registers as “I wish I could adopt a point”—an indirect invitation to whoever stumbles upon it. The latter is labeled a “diagrammatic performance” that is illustrated in a video and may be construed as instructional: how to diagram a sentence that one wishes to utter. These works distill the consciousness of language, ideology, and memory in formulating their fascination with stable ground and knowable points. Diagrams and viewpoints have contained art. Popa, in writing the theory of these two artistic products, proposes that within the tradition of abstraction and speculation, concepts have never been truly wild, including in art.

RL

Narozen 1987 v Českých Budějovicích.
Žije a pracuje v Bruselu a Praze.
b. 1987 in České Budějovice, Czechoslovakia; lives and works in Brussels and Prague

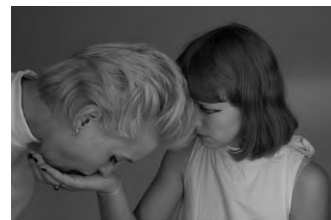
● *Pátrání po zahradě zájmů*, 2017/2022, série fotogramů
● *In Search of Garden of Pursuits*, 2017/2022, series of photograms

CZ Rudolf Samohejl je výtvarný umělec, který pracuje s různými médii včetně sochařství, performance, videa a kresby. Dlouhodobý zájem o památníky ve veřejném prostoru jako o souhrny informací ho přivedl k pátrání ohledně přehlíženého památníku cestovatele, zahradníka a botanika Benedikta Roezla (1824–1885). Tato socha vztyčená v jižní části pražského Karlova náměstí roku 1898 zachycuje Roezla s orchidejí a knihou a doprovází ho postava domorodce s mačetou, zřejmě ze Střední či Jižní Ameriky, odkud Roezl do Evropy přivezl přes osm set druhů orchidejí. Orchideová mánie poloviny 19. století se překrývala s obdobím popularizace fotografie, především fotogramů—techniky pořízení snímku bez fotografického přístroje, která často sloužila jako úvod do analogové fotografie, tak prostředkem pro vědecké ilustrace díky přímému otisku. Tuto instalaci tvoří síť fotogramů pořízených v místě pozůstatků Amazonského pralesa v kolumbijské oblasti Antioquia, tedy na území divočiny, která by měla mít nejbližší k Roezlovým cestám povodím řeky Magdalena. Tmavé, přeexponované, a tedy nepovedené snímky vyjadřují nemožnost adekvátně zachytit přirozené prostředí, z nějž Roezl vyjímá orchideje.

EN Rudolf Samohejl is a visual artist who works in various media including sculpture, performance, video, and drawing. His long-term interest in public monuments as aggregates for data collection brought the artist to an investigation of an often overlooked monument to the traveler, gardener, and botanist Benedict Roezl (1824–1885). In the monument, erected in 1898 on the southern part of Prague's Charles Square, the figure of the botanist, holding an orchid and a book, is accompanied by a figure of an indigenous man holding a machete, possibly representing Central and South America, from where Roezl brought to Europe over eight hundred species of orchids. The mid-nineteenth-century craze for orchid collecting was concurrent with the popularization of photography, particularly photograms—camera-less photographs used both as an introduction into analogue photography and for scientific illustration of botanical specimens due to their direct imprint. The installation consists of a grid of photograms made on site in the remains of the Amazonian rainforest in Antioquia Department in Colombia, the closest wilderness areas to Roezl's approximate journeys near the river Magdalena. Dark, overexposed, and thus failed, the images show the impossibility of adequately representing the natural environment from which Roezl extracted the orchids.

RI

Narozena 1994 v Praze. Žije a pracuje v Praze.
b. 1994 in Prague, Czech Republic;
lives and works in Prague

Ve spolupráci s dalšími umělkyněmi*umělci:
In collaboration with:
Mariana Hradilková, Raffia Li, Rebeka Maxová, Iga Świeściak a Dorota Tučková
● *Polyfonní lůno*, 2022, jednokanálová videoinstalace
● *The Polyphonic Womb*, 2022, single-channel video installation

CZ Marie Tučková je umělkyně, která ve svých instalacích kombinuje performativní, audio a vizuální prvky. Ty jsou často propojeny prostřednictvím textu, proměněny v písňové texty, voice-over k videu, audio příběh nebo scénář performance. Zkoumá strategie naslouchání, hierarchie hlasů, různé formy spolupráce a překryvy politického a poetického jazyka. Nové dílo umělkyně sestává z několika kapitol a snoubí polyfonní písně s poezií a teorií skrze spolupráci s řadou spolupracovníků*spolupracovnicí z oblasti tance, performance a hudby. Představuje lůno jako prostor polyfonní a neutuchající zvukové rezonance. Zkoumá politické dimenze poslouchání s cílem překonat hierarchie mezi tím, co vnímáme jako sdělení, a tím, a co považujeme za hluk. Dále proplétá příběhy tekutých těles—mrtvou řeku reprezentující umírající ekosystémy a ženská, trans a queer těla vykořisťovaná kapitalismem a vystavená reprodukční kontrole ze strany heteronormativního, převážně ultrakřesťanského patriarchy. Dílo je pojato jako píseň pro lidská zvířata a druhy člověka přesahující. Zpěv a vzdechy kanou jako tekutina z otevřené rány, jako výdech v procesu učení se skrze naslouchání.

Dílo vzniklo s podporou Společnosti Jindřicha Chalupického.

EN Marie Tučková is an artist who works with installations combining performative, audio, and visual elements. These elements are often interconnected through text, transformed into lyrics, a video voice-over, an audio story, or a performance script. Her work investigates the politics of listening, the hierarchy of voices, various forms of collaboration, and the overlapping of political and poetic language. The artist's new multi-chapter work merges polyphonic songs with poetry and theory through a collaboration with a number of dancers, performers, and musicians. It presents the womb as a site of polyphony and constant sound resonance, investigating the political dimensions of listening in order to overcome the hierarchies between what we perceive as a message and as noise. It further interweaves the stories of fluid bodies—the body of a dead river, standing for dying ecosystems, and the female, trans, and queer body subjected to exploitation by capitalism and reproductive control by the heteronormative, particularly ultra-Christian patriarchy. Conceived as a song for the human animal and more-than-human species, singing and sighing pours out as a liquid from an open wound and as an exhalation in the process of learning through listening.

The work was produced by the Jindřich Chalupický Society.

RI

Narozena 1975 v Českém Krumlově, Československo. Žije a pracuje v Praze.
b. 1975 in Český Krumlov, Czechoslovakia; lives and works in Prague

● *Gravitace*, 2009–2010, audiovizuální instalace

● *The Gravitation*, 2009–2010
audio-visual installation

Anglická verze voice-overu

English version of voice-over by:
Ewelina Vlček, Daniel Vlček

CZ V ojedinělé instalaci textů, audia a videa vytváří Lenka Vítková *Gravitaci*, neokázalý příklad poetických prvků v každodenním životě, které postupně narůstají do materiálu určeného k zamyšlení. Témata, jež si autorka pro video a audio zvolila, by se mohly řadit k těm nejvíce vysilujícím námětům k diskuzi jako sebevražda nebo eutanázie. Vítková nicméně nedává žádný podklad k takové interpretaci: propojení jednoho významu s jiným je čistě náhodné. Alternativou je vytvořit koláž jiného světa, kde se univerzalita věcí, například gravitace, sama obrací: co kdyby to byla láska? Náhlá proměna uskutečnitelnosti v těchto fragmentech zvažuje etický rozměr přetrpění dysfunkce a dystopie. Když Vítková propojuje tyto faktory — „špatné příklady“, odstraňuje nejednoznačnost výsledného čtení díla a nabízí ve své nesystematické fikci příjemné nepohodlí.

EN A rare installation of texts, audio, and video forms Lenka Vítková's *The Gravitation*, a modest example of poetic elements in daily life accruing together as material for contemplation. The subject of the video and audio that the artist chose could deliberate on some of the most debilitating topics to discuss, such as suicide or euthanasia. Vítková, however, offers no evidence for such an interpretation; the linkage of one meaning to another is purely accidental. The alternative is to create a collage of another world where the universality of things such as gravity is self-twisted: What if it is love? The sudden turn of feasibility in these fragments considers the ethical dimension of enduring dysfunction and dystopia. As Vítková puts together these factors — “bad examples” — she disambiguates the outcome of reading the work and offers the virtue of discomfort in her disorganized fiction.

RL

Robert Gabris a Ľuboš Kotlár z kolektivu i pack* (dříve s Cat Jugravu)
Robert Gabris and Ľuboš Kotlár from the i pack* collective
(formerly with Cat Jugravu)

Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění
Commissioned by Biennale Matter of Art

- Vytvaruj Spoj Rozpust Zamiechaj Odděl
Špetku CUKRU Opakuj *recept proti rasismu,
2022, performativní instalace
- mould mix melt stir break pinch
SUGAR repeat *receipt against racism,
2022, performative installation

CZ V tomto díle kolektiv spojující umělce z romské queer komunity otevírá téma cukru jako nejvypjatější komodity v postkoloniálním světě. „Bílé zlato“, které po několika staletí podněcovalo otroctví, prošlo různými inkarnacemi od předmětu útlaču přes symbol absolutní moci a luxusu až po dnešní známku absolutní chudoby. Toto performativní dílo zdůrazňuje jeho rasistické implikace a hutnou historii a současně otevírá platformu pro proměnu cukru. Jak se dočteme v prohlášení, *k zapojení do tohoto procesu je třeba získat zpět nástroje uchvácené cukrovými sochami vystavenými v rámci instalace. Musíme oškrábat, rozbit, trhat, olízat, zlomit a strávit každíčký kousek, abychom získali přístup k dalším nástrojům léčení. Šalounova vila se tak stane dějištěm performativní akce, dekonstruovaná kuchyně se otevře novým receptům a příchozím, kteří se chtějí zapojit do terapeutického procesu.*

Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.

i pack* neboli smečka divokých queerů na lovu patriarchálních heteronormativních rasistických předsudků v institucionálních prostorech.

EN In the *Mould Mix Melt Stir Break Pinch SUGAR Repeat*, the collective—a combination of artists representing the Roma queer community—opens the topic of sugar seen as the most charged resource in the postcolonial world. The “white gold” that fueled slavery for centuries has gone through different incarnations, from an item of oppression to a symbol of absolute power and luxury to a present-day marker of absolute poverty. Highlighting its racist implications and dense history, the performative work opens a platform for a sugar’s transformation. As we can read in the artists’ statement: “To engage in this procedure, one must recover the tools engulfed in the sugary sculptures exhibited as part of the installation. We must scrape, crack, tear, lick, break, and digest piece by piece to have access to the tools of healing.” The Šaloun Villa thus becomes a stage for performative actions, a *deconstructed kitchen* open for recipes and recipients ready to engage in the healing processes.

The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein, and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Center and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe

i pack* as in a group of wild queers on the hunt for patriarchal, hetero-normative, racist biases in institutional spaces.

PS

Seznam děl GHMP
List of Artworks GHMP

A	APART kolektiv ● <i>Kambium1492</i> , 2022, video, zvuk, 30 min, majetek kolektivu APART collective ● <i>Cambium 1492</i> , 2022, video, sound, 30 min, courtesy of artist's collective	L	● <i>SELK'NAM</i> , 2017-2022, socha 133 × 154 × 160 cm sculpture, 133 × 154 × 160 cm ● <i>MILES</i> , 2017-2022, socha 165 × 58 × 32 cm, sculpture, 165 × 58 × 32 cm všechna díla majetek Hanni Kamaly all works courtesy Hanni Kamaly
C	Larisa Crunțeanu ● <i>Mistnost plná hysterických žen</i> , 2019, instalace, majetek Anca Poterasu Gallery, Larisa Crunțeanu ● <i>A Room Full of Hysterical Women</i> , 2019, installation, courtesy of Anca Poterasu Gallery, Larisa Crunțeanu		Alina Kleytman & Marie Lukáčová ● <i>Middlevil 1. kapitola</i> , 2022, video, 15 min, majetek Alina Kleytman & Marie Lukáčová. Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“. ● <i>Middlevil, Chapter 1</i> , 2022, video, 15 min, courtesy of Alina Kleytman & Marie Lukáčová, Commissioned by Biennale Matter of Art. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”
D	Patricia Domínguez ● <i>Zelené duhovky</i> , 2019, instalace, různá média, majetek Patricia Domínguez ● <i>Eyes of Plants</i> , 2019, mixed-media installation, courtesy of Patricia Domínguez		● <i>When lands end, Worlds meet (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, object, 38,5 × 27,7 cm ● <i>Když země končí, světy se setkávají (z nerealizované výstavy Zemědíla)</i> , undated, object, 44 × 27,7 cm (each) ● <i>Utváření národa III (Agawan-Buko)</i> , 2018, objekt ● <i>Nation Building III (Agawan-Buko)</i> , 2018, objekt všechna díla majetek rodiny Renze Lee courtesy of the family of Renz Lee
F	Florin Flueraș ● <i>Odesnění</i> , 2015, performance, 30 min ● <i>Undreaming</i> , 2015, performance, 30 min ● <i>Nezážitky</i> , průběžně od 2016, performance, 30 min ● <i>Unexperiences</i> , ongoing since 2016, 30 min všechna díla majetek all works courtesy Artworlds		Candice Lin ● <i>Millifree Work Weary™ Free Video (Qi Gong)</i> , 2021, video 19 min 45 sec ● <i>Sedící jasnovidec (kadidelnice)</i> , 2020, socha (glazovaná keramika), 35,6 × 17,8 × 17,8 cm ● <i>Seated Seer (Censer)</i> , 2020, sculpture (glazed ceramics), 35,6 × 17,8 × 17,8 cm ● <i>Kadidelnice</i> , 2021, socha (glazovaná keramika), 35,5 × 23,5 × 23,5 cm ● <i>Censer</i> , 2021, sculpture (glazed ceramics), 35,5 × 23,5 × 23,5 cm ● <i>Mršina z bažin (Krokodýlí svícen)</i> , 2021, socha (glazovaná keramika), 17,8 × 63,5 × 30,5 cm ● <i>Swamp Carcass (Alligator Candelabra)</i> , 2021, sculpture (glazed ceramics), 17,8 × 63,5 × 30,5 cm ● <i>Mechový svícen</i> , 2021, socha (glazovaná keramika), 18 × 15 × 18 cm ● <i>Moss Candelabra</i> , 2021, sculpture (glazed ceramics), 18 × 15 × 18 cm ● <i>Kadidelnice Psalmanazar</i> , 2021, socha (glazovaná keramika), 50 × 26 × 23 cm ● <i>Psalmanazar Censer</i> , 2021, sculpture (glazed ceramics), 50 × 26 × 23 cm všechna díla majetek all works courtesy Candice Lin
J	Ashita no Joe & Tecuja Čiba / Ashita no Joe & Tetsuya Chiba ● <i>Artefakty Ashita no Joe: Poslední scéna z filmu Ashita no Joe s hlavním hrdinou Joem Yabukim</i> , 1973, umělecká replika vytištěná na washi papíru, 47 × 32 cm, majetek ©Tetsuya Chiba, Asao Takamori /KODANSHA Licensed by Kodansha Ltd. ● <i>Ashita no Joe artifacts: The last scene of Ashita no Joe featuring the protagonist Joe Yabuki</i> , 1973, artist's replica printed on washi paper, 47 × 32 cm, courtesy of © Tetsuya Chiba, Asao Takamori /KODANSHA Licensed by Kodansha Ltd.		Tarek Lakhriissi ● <i>Fantazie o pomstě</i> , 2022, instalace, různá média, majetek Tarek Lahrissi Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“. ● <i>Revenge Fantasy</i> , 2022, mixed-media installation, courtesy of Tarek Lahrissi Commissioned by Biennale Matter of Art. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”
K	Hanni Kamaly ● <i>SAJID</i> , 2021-2022, socha 247 × 106 × 89 cm sculpture 247 × 106 × 89 cm ● <i>BAIDOO</i> , 2017-2022, socha 107 × 136 × 163 cm sculpture, 107 × 136 × 163 cm ● <i>SON</i> , 2017-2022, socha 91 × 34 × 20 cm sculpture, 91 × 34 × 20 cm ● <i>JORDAN</i> , 2018-2022, socha 139 × 30 × 79 cm sculpture, 139 × 30 × 79 cm		Renz Lee ● <i>Studie tvorby map č. 1, (z nerealizované výstavy Zemědíla)</i> , nedatováno, objekt, 26,8 × 37,5 cm ● <i>Map making studies no. 1, (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, object, 26,8 × 37,5 cm ● <i>Studie tvorby map č. 2, (z nerealizované výstavy Zemědíla)</i> , nedatováno, objekt, 26,8 × 37,8 cm ● <i>Map making studies no. 2, (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, object, 26,8 × 37,8 cm ● <i>Studie tvorby map č. 3, (z nerealizované výstavy Zemědíla)</i> , nedatováno, objekt, 26,8 × 36,8 cm ● <i>Map making studies no. 3, (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, object, 26,8 × 36,8 cm ● <i>Bez názvu (z nerealizované výstavy Zemědíla)</i> , nedatováno, instalace ● <i>Untitled (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, installation ● <i>Svět je nekonečná krajina (z nereal-</i>
M	Fathia Mohidin & Adele Kosman ● <i>Čerpání plynu (Dotkli jste se množství vody)</i> , 2022, instalace, různá média, zvuk 20 min 15 sec, majetek Fathia Mohidin & Adele Kosman ● <i>Pumping Gas (You've Touched On More Water)</i> , 2022, mixed-media installation, audio 20 min 15 sec, courtesy of Fathia Mohidin & Adele Kosman		izované výstavy Zemědíla), nedatováno, kresba na pauzovacím papíře, 69,3 × 50,7 cm (každá) ● <i>The World is a never ending landscape (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, drawing on tracing paper, 69,3 × 50,7 cm (each) ● <i>Když se země pohybují (z nerealizované výstavy Zemědíla)</i> , nedatováno, socha (výřezy v encyklopedii) 44 × 27,7 cm každá ● <i>When lands move (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, sculpture (carving in an encyclopedia) 44 × 27,7 cm each ● <i>Vzdálenost mezi námi (z nerealizované výstavy Zemědíla)</i> , nedatováno, objekt, 38,5 × 27,7 cm ● <i>The distance between us (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, object, 38,5 × 27,7 cm ● <i>Když země končí, světy se setkávají (z nerealizované výstavy Zemědíla)</i> , undated, object, 44 × 27,7 cm (each) ● <i>When lands end, Worlds meet (from the unrealized exhibition Landworks)</i> , undated, object, 44 × 27,7 cm (each) ● <i>Utváření národa III (Agawan-Buko)</i> , 2018, objekt ● <i>Nation Building III (Agawan-Buko)</i> , 2018, objekt všechna díla majetek rodiny Renze Lee courtesy of the family of Renz Lee
O	Mara Oláh ● <i>Ať tě Bůh zatratí, lakomý rasisto, to je moje poselství pro tebe. Jsem malířka Omara. Mohl jsi je zabít jen proto, že to byli Cikáni. Styd' se, maďarský lide! Čest výjimkám.,</i>		2009, olej na dřevě, 51 × 22 cm, majetek Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest ● <i>My God Damn You, racist miser, this is my message to you. I am the painter Omara. You were allowed to kill them just because they were Gypsies. Shame on you Hungarian people, Respect to the exceptions.,</i> oil on wood, 51 × 22 cm, courtesy of Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest ● <i>Už jim vadím tak moc, že mi ani neprodají vodu... Pro luxusní Cikánku... Podle místních lidí to byla cirkusová legenda. Vidíte tu snad komin? Cikáni nebudou dýmit s odpadky... Podle mě je to luxusní chata!!A uprostřed bazén. To je pro ně moc. A teď je Mara v muzeu...,</i> 2018, kombinovaná technika na dřevě, 27 × 38 cm, majetek Private Collection Budapest, Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest ● <i>They are so fed up with me that they won't even give me water for money... To the luxury gypsy... The residents here called it a circus fable. Do you see a chimney here? So the gypsy can't smoke with rubbish...Well, I call it a luxury hut!!! And in the middle of the hut. Pool. That's too much for them. Now that Mara has become a museum...,</i> 2018, mixed media on wood, 27 × 38 cm, courtesy of Private Collection Budapest, Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest ● <i>Neplete se. Kdo všichni jste? Vrazi? Jste na to pyšní? Nechcete plynové komory?,</i> 2009, olej na dřevě, 19 × 28 cm, courtesy of Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest ● <i>You are not wrong. Who are you all? Murderers? Are you proud of that? Don't you want the gas chambers?</i> 2009, oil on wood, 19 × 28 cm, courtesy of Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest ● <i>Deštivé bouře ukazují svou sílu. Doufám, že využijete této pracovní příležitosti, aby se situace netěžili banditi. Pokud ne, tak to vyčítejte jen sami sobě, protože jste pitomci. Dál sekejte trávu za almužnu -Abauj-Zamplén, květen 2010, 2010, olej na dřevě, majetek Oliver Hont Collection, Athens; Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest ● <i>The stormy rains are showing their power. I hope you take this opportunity to get a job, so the bandits won't be harvesting. If not, then blame yourself, because you're stupid. Keep on mowing the grass for peanuts and letting yourself get murdered. Borsod- Abauj - Zamplén County May 2010, 2010, oil on wood, courtesy of Oliver Hont Collection, Athens; Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest</i></i>
P	Linh Valerie Pham & Ha Thuy Hang a postavami Reneho O. Villanuevy with Ha Thuy Hang and Rene Villanueva's characters ● <i>Hra dobrého občana</i> , 2022, instalace, různá média, majetek Linh Valerie Pham Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.		

● **A Game of Good Citizen**, 2022, mixed-media installation, courtesy of Linh Valerie Pham, Commissioned by Biennale Matter of Art. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project "Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe"

Alina Popa
 ● **Uzdravit linii**, 2018, instalace, různá média, 175 × 5 cm
 ● **Heal the Line**, 2018, mixed-media installation, 175 × 5 cm
 ● **Ty jsi**, 2017, video, 37 min
 ● **You are**, 2017, video, 37 min
 ● **Ty jsi**, 2017, performance
 ● **You are**, 2017, performance
 ● **Bez názvu** (kresba jako cvičení se zavřenými očima a blokem položeným na hrudi), 2018-2019, digitální reprodukce kreseb na papíře (výběr), 9 × 14 každá
 ● **Untitled** (drawing as practice with eyes closed, notebook on the chest), 2018-2019, digital reproduction of drawings on paper (selection), 9 × 14 cm each
 všechna díla majetek all works courtesy Artworlds

Alina Popa, Florin Flueraș
 ● **Unsorcery**, 2018, kniha book
 ● **Square of Will in Square of Love**, 2019, kniha book
 ● **Black Hyperbox**, 2016, kniha book
 všechna díla majetek PUNCH publisher & bookshop, Alina Popa, Florin Flueraș all works courtesy PUNCH publisher & bookshop, Alina Popa, Florin Flueraș

Kolektiv Prádelna
 ● **Co chceme, aby bylo v galerii pro všechny lidi bez rozdílu**, 2022, setkání v instalaci, majetek kolektivu. Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.
 The Laundry Collective
 ● **What we want so that the gallery is for all people, without exception**, 2022, meeting within the installation, courtesy of collective. Commissioned by Biennale Matter of Art. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project "Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe"

S

Charlotte Salomon
 ● **Život? Nebo divadlo?, Zpěvohra**, 1941-1943, digitální reprodukce maleb na papíře; výběr z části Preludium , 32,5 × 25 cm každá, majetek Collection Jewish Museum, Amsterdam © Charlotte Salomon Foundation
 ● **Life? or Theatre? A Musical Play**, 1941-1943, digital reproduction of paintings on paper; selection from the Prelude, 32,5 × 25 cm each, majetek/ courtesy of Collection Jewish Museum, Amsterdam © Charlotte Salomon Foundation

Sina Seifee
 ● **Uklidňující hororové příběhy pro děti i dospělé**, 2022, video instalace, 27 min, majetek Sina Seifee. Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.
 ● **Relaxing Horror Tales for Children and Adults**, 2022, video installation, 27 min, courtesy of Sina Seifee. Commissioned by Biennale Matter of Art. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project "Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe".

Jana Shostak
 ● **NOVÁK/ NEWMAN/NEWMOM-AN/NEWMEN**, průběžně od dubna 2017, instalace, různá média, majetek Jana Shostak ongoing since April 2017, mixed-media installation, courtesy of Jana Shostak

Ceija Stojka
 ● **Mami, ta voda je studená jako led. Na dara muri [neboj se, můj... (?)]. Svlekní se, pojď jeden, pojď!** Odsíivovací prášek byl v těch plechových krabičkách. 1943. Osvětim. č. 2, 2005, inkoust na papíře, 32 × 24 cm
 ● **Mama, The Water Is Cold As Ice. Na dara muri [don't be scared my... (?)]. Get Undressed, Come One, Come On! The Delousing Powder Was In Those Tin Boxes. 1943. Auschwitz. No 2,** 2005, ink on paper, 32 × 24 cm
 ● **Bez názvu**, 1995, akryl na kartonu, 69 × 99 cm
 ● **Untitled**, 1995, acrylic on cardboard, 69 × 99 cm
 ● **25 na dřevěné lavičce**, 2011, inkoust na papíře, 29,5 × 42 cm
 ● **25 sur le banc de bois**, 2011, ink on paper, 29,5 × 42 cm
 ● **Po Osvětimi**, 2003, kvaš a glitry na papíře, 40 × 30 cm
 ● **Nach Auschwitz**, 2003, gouache and glitter on paper, 40 × 30 cm
 ● **Bez názvu**, nedatováno, kvaš a akryl na kartonu, 70 × 100 cm
 ● **Untitled**, undated, gouache and acrylic on cardboard, 70 × 100 cm
 ● **Osvětim 1944. Beze slov**, 2006, tuš na papíře, 50 × 37 cm
 ● **Auschwitz 1944. Ohne Worte**, 2006, Indian ink on paperboard, 50 × 37 cm
 ● **Kdo pokácel můj strom**, 1996, akryl na kartonu, 100 × 70 cm
 ● **Wer Hat meinem Baum gefällt**, 1996, acrylic on cardboard, 100 × 70 cm
 ● **Stydíme se, Osvětim 1944**, 2008, tuš na papíře, 30 × 42 cm
 ● **Wir schämen uns, Auschwitz 1944**, 2008, tuš na papíře/ Indian ink on paperboard, 30 × 42 cm
 ● **Bergen Belsen. Máma.**, nedatováno, tuš na papíře, 30 × 42 cm
 ● **Bergen Belsen. Mama.**, undated, Indian ink on paperboard, 30 × 42 cm
 ● **Bez názvu**, 2006, kvaš a akryl na kartonu, 52 × 70 cm
 ● **Untitled**, 2006, gouache and acrylic on paperboard, 52 × 70 cm
 všechna díla majetek all works courtesy Foundation Kai Dhikas

Sráč Sam
 ● **bez názvu**, 2014-2016, pět šitých kreseb, 23 × 28 cm každá
 ● **Untitled**, 2014-2016, five stitched drawings, 23 × 28 cm each
 ● **bez názvu**, 2014, šitá kresba, 39,5 × 24,5 cm
 ● **Untitled**, 2014, stitched drawing, 39,5 × 24,5 cm
 ● **Přikrývka**, 2006, šitá kresba, 96 × 196 cm
 ● **Blanket**, 2006, stitched drawing, 96 × 196 cm
 ● **bez názvu (autoportrét)**, 2009, aradecor, 153 × 136 cm
 ● **Untitled (Self-portrait)**, 2009, aradecor, 153 × 136 cm
 všechna díla majetek all works courtesy Sam Sráč

Š

Bára Šimková
 ● **umneikine**, 2022, audio, 20 min, majetek Bára Šimková
 Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě“.
 ● **umneikine**, 2022, audio, 20 min, courtesy of Bára Šimková
 Commissioned by Biennale Matter of Art. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project "Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe"

R

Vincent Rumahloine
 ● **Neříkej mi hrdina**, 2019, instalace, různá média, 15 min; variabilní, majetek Vincent Rumahloine
 ● **Don't Call me Hero**, 2019, mixed-media installation, 15 min; variable, courtesy of Vincent Rumahloine

T

Šúdzí Terajama/Shūji Terayama
 ● **Emperor Tomato Ketchup**, 1971, video, 27 min 14 sec, majetek courtesy of Terayama World

Šúdzí Terajama & Ashita no Joe
 Shūji Terayama & Ashita no Joe
 ● **Artefakty Ashita no Joe: Pohřeb zinscenovaný fanoušky Ashita no Joe za účasti Shūji Terayamy**, 1970, dokumentace (faksimile v prezentaci), majetek Kodansha Ltd., Japan
 ● **Ashita no Joe artifacts: A funeral staged by Ashita no Joe fans with the participation of Shūji Terayama**, 1970, documentation (facsimile reprinted and in slideshow), courtesy of Kodansha Ltd., Japan
 ● **Artefakty Ashita no Joe: Výňatek z manifestu členů Frakce Rudé armády, který byl přečten během únosu letu 351 Japan Airlines dne 31. března 1970, 1970, nalezený text (úryvek)**
 ● **Ashita no Joe artifacts: Excerpted parts of the manifesto by the members of Red Army Faction read during the hijacking of Japan Airlines Flight 351, March 31, 1970, 1970, found text (excerpt)**

V

Lenka Vítková
 ● **Bez názvu (ze série Chůze po čtyřech)**, 2014, olej na plátně, 110 × 90 cm, majetek Lenka Vítková
 ● **Untitled (from the series Walking on all four)**, 2014, oil on canvas, 110 × 90 cm, courtesy of Lenka Vítková
 ● **Visící na červeném pozadí**, žloutková tempera na plátně, 130 × 100 cm, majetek Lenka Vítková
 ● **Hanging on a red background**, 2022, yolk tempera on canvas, 130 × 100 cm, courtesy of Lenka Vítková
 ● **Visící na žlutém pozadí**, 2022, olej na plátně, 2022, 100 × 90 cm, majetek Lenka Vítková
 ● **Hanging on a yellow background**, 2022, oil on canvas, 100 × 90 cm, courtesy of Lenka Vítková
 ● **Visící na modrém pozadí**, 2022, olej na plátně, 130 × 70 cm, majetek Lenka Vítková
 ● **Hanging on a blue background**, 2022, oil on canvas, 130 × 70 cm, courtesy of artist Lenka Vítková
 ● **Bez názvu (ze série Růže)**, 2014, olej na plátně, 60 × 75 cm, majetek Fait Gallery
 ● **Untitled (from the series Roses)**, 2014, oil on canvas, 60 × 75 cm, courtesy of Fait Gallery
 ● **Bez názvu (ze série Chůze po čtyřech)**, 2014, olej na plátně, 80 × 90 cm, majetek Vít Havránek
 ● **Untitled (from the series Walking on all four)**, 2014, oil on canvas, 80 × 90 cm, courtesy of Vít Havránek

Rene O. Villanueva
 ● **Unang Lalake at Babae sa Sulu (První muž a žena v Sulu)**, nedatováno, autorská kniha - objekt, 34 × 56 cm
 ● **Unang Lalake at Babae sa Sulu (First Man and Woman in Sulu)**, undated, original book - object, 34 × 56 cm
 ● **Si Puhak sa Hagdan ng Langit**, nedatováno, autorská kniha - objekt, 35 × 57 cm undated, original book - object, 35 × 57 cm
 ● **Bez názvu (Žlutá bambusová chata se schody)**, nedatováno, autorská kniha - objekt, 30 × 35 cm
 ● **Untitled (Yellow Bamboo Hut with Steps)**, undated, original book - object, 30 × 35 cm
 ● **Výběr fotografií z workshopů z archivu Rene O. Villanuevy**, 1992-2002, digitální reprodukce kreseb na papíře (série reprodukovanych pohlednic), 5 × 7 cm každá
 ● **Selection of workshop images from the archives of Rene O. Villanueva**, 1992-2002, digital reproduction of drawings on paper (series of reprinted postcards), 5 × 7 cm each
 všechna díla majetek literární pozůstalosti Reneho O. Villanuevy
 all works courtesy the owners of the literary estate of Rene O. Villanueva
 ● **Nguyamyam**, 1992, video, 5 min 24 sec, majetek United Nations AV Library courtesy of United Nations AV Library

Rene O. Villanueva s Jo Atienza
 ● **Bez názvu (Asijský módní styl)**, nedatováno, autorská kniha - objekt, 4 × 43-44 cm,
 ● **Untitled (Asia's Fashionable Content)**, undated, original book - object, 4 × 43-44 cm,
 majetek literární pozůstalosti Reneho O. Villanuevy
 courtesy the owners of the literary estate of Rene O. Villanueva

Seznam děl Nemocnice

List of Artworks Hospital

- B
- Michal Bar-Or
- *Plenitelé*, 2018, instalace, různá média, majetek Michal Bar-Or
 - *Looters*, 2018, mixed-media installation, courtesy of Michal Bar-Or
- Anca Benera & Arnold Estefan
- *Modrá hornina*, 2022, instalace, různá média, 12 min 30 sec, majetek Anca Benera & Arnold Estefan
 - *Blue Ground*, 2022, mixed-media installation, 12 min 30 sec, courtesy of Anca Benera & Arnold Estefan
- Hera Büyüктаşçıyan
- *Labyrinth světa a ráj srdce*, 2022, video, zvuk, 17 min 16 sec, majetek Hera Büyüктаşçıyan. Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě”.
 - *The Labyrinth of the Earth, Paradise of the Heart*, 2022, video, sound, 17 min 16 sec, courtesy of of Hera Büyüктаşçıyan. Commissioned by Biennale Matter of Art. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”
- D
- Nolan Oswald Dennis
- *Kurikulum pro bahno: Eroticeum*, 2022, instalace, různá média, majetek Nolan Oswald Dennis
 - *A Curriculum for Mud: Eroticeum*, 2022, mixed-media installation, courtesy of Nolan Oswald Dennis
- E
- Mandy El-Sayegh s Alice Walter a Lily Oakes
- Mandy El-Sayegh with Alice Walter and Lily Oakes
- *Čtyři živočišné druhy*, 2022, site-specific instalace s originální hudbou, majetek Mandy El-Sayegh, Alice Walter, Lily Oakes
 - *Four Species*, 2022, site-specific installation with original score, courtesy of Mandy El-Sayegh, Alice Walter, Lily Oakes
- K
- Barbora Kleinhamplová
- *Sickness Report*, 2018, video instalace, zvuk, majetek Barbora Kleinhamplová
 - video installation, sound, courtesy of Barbora Kleinhamplová
- Jacques de Koning
- *Mohl bych žít v Africe*, 1983, video, 20 min, majetek Jacques de Koning
 - *I Could Live in Africa*, 1983, video, 20 min, courtesy of Jacques de Koning

Seznam děl Šaloun

List of Artworks Šaloun

- Robert Gabris a Luboš Kotlár z kolektivu i pack* (dříve s Cat Jugravu)
- Robert Gabris and Luboš Kotlár from the i pack* collective (formerly with Cat Jugravu)
- *Vytvaruj Spoj Rozpust Zamichej Odděl Špetku CUKRU Opakuj *recept proti rasismu*, 2022, performativní instalace, majetek autorů. Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění. Realizace díla byla podpořena grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska (Fondů EHP) v rámci projektu „Centrum a periferie: Kulturní pouště ve východní Evropě”.
 - *mould mix melt stir break pinch SUGAR repeat *receipt against racism*, 2022, performative installation, courtesy of artists. Commissioned by Biennale Matter of Art. The production of the artwork was supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway (EEA Grants) as a part of the project “Centre and Periphery: Cultural Deserts in Eastern Europe”.

- T
- Marie Tučková
- *Polyfonní lúno*, 2022, video, zvuk, majetek Marie Tučková
 - *The Polyphonic Womb*, 2022, video, sound, courtesy of Marie Tučková
- V
- Lenka Vítková
- *Gravitace*, 2009-2010, video-instalace, zvuk, 4 min, anglická verze voice-over: Ewelina a Daniel Viček, majetek Lenka Vítková
 - *Gravitation*, 2009-2010, video-installation, sound, 4 min, english version of voice-over by Ewelina and Daniel Viček, courtesy of Lenka Vítková

Foto kredit

Image credits

Všechna umělecká díla a fotografie jsou reprodukovány na základě svolení majitelů. Redaktoři, pokud to bylo možné, kontaktovali všechny vlastníky autorských práv na obrázky použité v této publikaci. Pokud to nebylo možné, omlouváme se, a tyto vlastníky autorských práv laskavě žádáme, aby se spojili s editorem nebo vydavatelem.

All works of art and documentation photographs are reproduced by kind permission of the owners. As far as possible, the editors have contracted the copyright owners of the images used in this publication. In cases where this has not been possible we apologize and request the copyright owners to contact the editor or the publisher.

APART kolektiv/APART collective
Foto/Photo:

APART kolektiv/APART collective

Michal BarOr Foto/Photo:
Michal BarOr

Anca Benera & Arnold Estefan
Foto/Photo:

Anca Benera & Arnold Estefan

Hera Büyüktaşçıyan Foto/Photo:
Hera Büyüktaşçıyan

Larisa Crunțeanu Foto/Photo:
Larisa Crunțeanu

Nolan Oswald Dennis Foto/Photo:
Nolan Oswald Dennis

Patricia Domínguez Foto/Photo:
Patricia Domínguez

Mandy El-Sayegh, Alice Walter, Lily Oakes
Foto/Photo:

Mandy El-Sayegh, Eva Herzog

Florin Flueraș Foto/Photo:

Artworlds

Robert Gabris a Luboš Kotlár z kolektivu i pack* (dříve s Cat Jugravu)/Robert Gabris and Luboš Kotlár from the i pack* collective (formerly with Cat Jugravu) Foto/Photo:

Robert Gabris, Luboš Kotlár

Hanni Kamaly Foto/Photo:

Hanni Kamaly

Barbora Kleinhamplová Foto/Photo:
Barbora Kleinhamplová

Alina Kleytman, Marie Lukáčová
Foto/Photo:

Marie Lukáčová

Jacques de Koning Foto/Photo:
Jacques de Koning

Tarek Lakhri Foto/Photo:
Tarek Lakhri

kolektiv Prádelna/The Laundry Collective
Foto/Photo:

kolektiv Prádelna/The Laundry Collective

Renz Lee Foto/Photo:

rodina Renze Lee/family of Renz Lee

Candice Lin Foto/Photo:

Candice Lin, Katrin Mayer

Fathia Mohidin, Adele Marcia Kosman

Foto/Photo:

Fathia Mohidin, Adele Marcia Kosman

Mara Oláh Foto/Photo:

Private Collection Budapest, Longtermhandstand and Everybody Needs Art, Budapest

Linh Valerie Pham Foto/Photo:
Linh Valerie Pham

Alina Popa Foto/Photo:

Artworlds

Vincent Rumahloine Foto/Photo:
Vincent Rumahloine

Charlotte Salomon Foto/Photo:
Collection Jewish Museum, Amsterdam © Charlotte Salomon Foundation

Rudolf Samohejl Foto/Photo:
Rudolf Samohejl

Sina Seife Foto/Photo:
Sina Seife

Jana Shostak Foto/Photo:
Jana Shostak

Srác Sam Foto/Photo:
Srác Sam

Ceija Stojka Foto/Photo:
Foundation Kai Dhikas

Bára Šimková Foto/Photo:
Bára Šimková

Šúdži Terajama / Shūji Terayama
Foto/Photo:

Terayama World

Šúdži Terajama skrz Ashita no Joe/Shūji Terayama in Ashita no Joe Foto/Photo:

© Kodansha Ltd., Japonsko

Ashita no Joe a Tecuja Čiba / Ashita no Joe and Tetsuya Chiba Foto/Photo:

© Tetsuya Chiba, Asao Takamori / KODANSHA Licensed by Kodansha Ltd., Japan

Marie Tučková, Foto/Photo:
Marie Tučková

Rene O. Villanueva Foto / Photo:
literární pozůstalost Reneho O. Villanuevy/owners of the literary estate of Rene O. Villanueva

Lenka Vítková Foto/Photo:
Lenka Vítková

Podpora

Support

Hlavní partner
Main partner

Za podpory
Supported by

Partneři
Partners

Mediální partneři
Media partners

Poděkování

Acknowledgements

Akademie Výtvarných Umění, Fait Gallery, Anca Poterasu Gallery, François Ghebally Gallery, Christophe Gaillard Gallery, Foundation Kai Dikhas, Collection Kai Dikhas Berlin, Longtermhandstand, Everybody Needs Art, Kodansha Publishing House, The Literary Estate of Rene O. Villanueva, Jewish Museum Amsterdam, Charlotte Salomon Foundation, United Nations Audiovisual Library

Srdečné poděkování patří všem našim přátelům, kolegyním a kolegům, partnerům a partnerkám, kteří nás podpořili a umožnili vznik tohoto bienále.

Our gratitude goes out to all the friends, colleagues and partners who have supported us and made this biennale possible.

Tým bienále

Team Biennale

ŘEDITELKA/DIRECTOR: Veronika Janatková	ORGANIZACE A MANAGEMENT GHMP ORGANIZATION AND MANAGEMENT GHMP: Ředitelka Director: Magdalena Juříková
PROGRAMOVÁ ŘEDITELKA PROGRAM DIRECTOR: Tereza Stejskalová	Koordinátoři Coordinators: Jakub Král, Helena Musilová
KURÁTOŘI/CURATORS: Rado Ištok, Renan Laru-an, Piotr Sikora, tranzit.cz	Instalace a produkce, vedoucí Head of Installation and Production: Diana Brabcová
TÝM/TEAM: Vedoucí produkce: Head of Production: František Fekete Kordinátorka a produkce General Coordinator & Production: Kateřina Pencová	PR a marketing, vedoucí Head of Public Relations and Marketing: Michaela Vrchotová
Architektky Architects: COSA (Markéta Mráčková, Bára Šimonová) Koncept a Grafický design Concept & Graphic Design: Ondřej Báchor Grafický design Graphic Design: Day Shift Office (Bára Růžicková, Terezie Štindlová) Kordinátorka živého programu Public Program Coordinator: Kristýna Fabiánová Publikace, redakce a koordinace Publications, Managing Editor: Ema Hesterová, Věra Janíčková Asistentka publikací Publications Assistant: Amálie Bulandrová Produkce Production: Jakob Schubert, Kateřina Pencová Vedoucí instalace, Nemocnice VFN a Šalounův ateliér Head of Installation, VFN Hospital & Šaloun Studio: František Novotný PR & marketing PR & Marketing: Max Dvořák	Edukační programy, vedoucí Head of Educational Programs: Lucie Haškovcová
Překlad Translation: Petra Jelínková, Brian Vondrak Redakce textů, korektury Copy Editing, Proofreading: Megan Bedell, Ashley Davies, Brian Vondrak, Olga Štajnrtová Výroba a překlad titulků Subtitles Production and Translation: Zuzana Rousová, Deana Kolenčíková, Kateřina Prokešová Finanční manažerka Financial manager: Helena M. Jonášová Účetnictví Accounting: Vlasta Linhartová	Bienále Ve věci umění organizuje tranzit. cz ve spolupráci s Galerii hlavního města Prahy (GHMP) a koná se pod záštitou radní hlavního města Prahy Hany Třeštkové The Biennale Matter of Art is organ- ised by tranzit.cz in cooperation with Prague City Gallery and is held under the auspices of the Prague city coun- cilor Hana Třeštková. East Europe Biennial Alliance: Biennale Warszawa, OFF-Biennale Budapest, Kyiv Biennial, Survival Kit Festival Riga

Tiráž Colophon

Texty
Texts:
Rado Ištok, Veronika Janatková,
Magdalena Juříková, Renan Laru-an,
Piotr Sikora, Tereza Stejskalová
Redakce a koordinace
Managing editor:
Ema Hesterová, Amálie Bulandrová
Koncept a Grafický design
Concept & Graphic Design:
Ondřej Báchor
Grafický design
Graphic Design:
Day Shift Office (Bára Růžicková,
Terezie Štindlová)
Překlady
Translations:
Petra Jelínková, Brian Vondrak
Redakce textů, korektury
Copy Editing, Proofreading:
Megan Bedell, Ashley Davies,
Brian Vondrak, Olga Štajnrtová
Tisk a vazba
Printing and binding:
Tiskárna Helbich, a.s.

© 2022 autoři textů, umělci, tranzit.cz,
bienále Ve věci umění
© 2022 the authors, the artists,
tranzit.cz, Biennale Matter of Art

Všechna práva vyhrazena. Žádná část
této publikace nesmí být bez předchozího
písemného souhlasu vydavatele reprodu-
kována nebo přenášena v jakémkoliv formě
nebo jakýmkoliv prostředky
All rights reserved. No part of this
publication may be reproduced, stored
in a retrieval system, or transmitted,
in any form, or by any means, electro-
nic, mechanical, or otherwise without
prior permission in writing from
the publisher.

Vydal
Published by:
tranzit.cz
Dittrichova 337/13
120 00 Prague 2

→ www.matterof.art
→ www.tranzit.org

Průvodce vychází s podporou Galerie
hlavního města Prahy
This guide was published with the
support of Prague City Gallery.

PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE!

PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE!

ARTS OF THE WORKING CLASS

WE KNOW
THE PRICE
OF EVERYTHING
AND THE VALUE
OF NOTHING

PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE!

PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE! PLEASE DONATE!

EAST→OPICS

www.easttopics.com

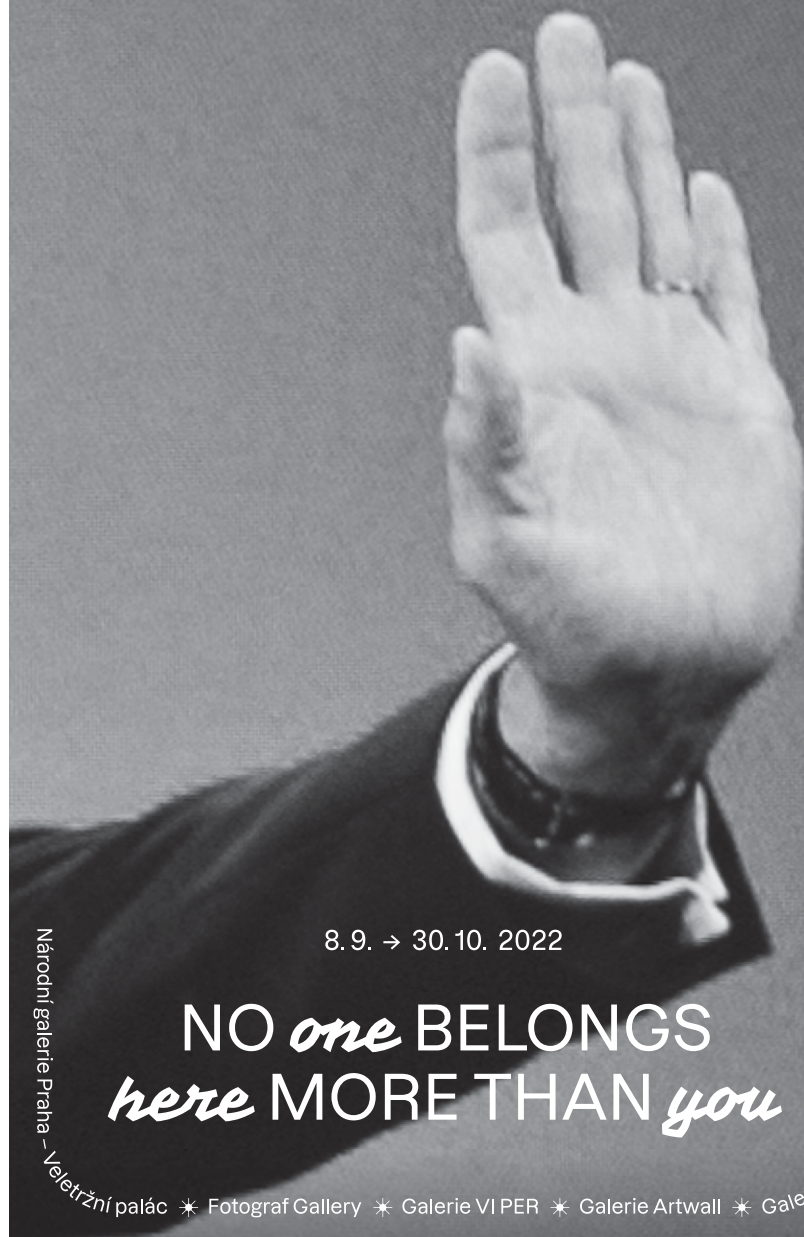
LIBRARY
GALLERY
DATABASE
MAGAZINE
EXHIBITION
ARTIST RESIDENCY
CURATORIAL RESIDENCY

Fotograf Festival 12

@fotograf.zone

fotografestival.cz

NIKDO *sem* NEPATŘÍ
VÍC NEŽ *vy*

8.9. → 30.10. 2022

NO *one* BELONGS
here MORE THAN *you*

Národní galerie Praha – Veletržní palác

Galerie Hraníčář

Organizátor festivalu:

FOTOGRAF

Záštita festivalu:

Partneri festivalu:

Copyright:

Christina Werner/Bildrecht Wien

kapitál

ANGAŽOVANÝ
KULTÚRNO—
SPOLOČENSKÝ
MESAČNÍK

TÉMY 2022

JANUÁR - **MONTÁŽ**

FEBRUÁR - **HOLANDSKO**

MAREC - **UKRAJINA**

APRÍL - **CANCEL CULTURE**

MÁJ - **SOCIÁLNA REPORTÁŽ**

JÚN - **VYVLASTNENIE**

JÚL - **TURISTIKA**

AUGUST - **PRIVATIZÁCIA**

SEPTEMBER - **ZÁHAĽKA**

OKTÓBER - **BERTOLD BRECHT**

NOVEMBER - **ESKAPIZMUS**

DECEMBER - **DAVISTI**

WWW.
KAPITAL-
NOVINY.
SK

b l o k

BLOK – an online, English-language contemporary art journal focusing on the region known as Central and Eastern Europe.

www.blokmagazine.com

Flash Art

Čtěte online, nebo si
objednejte domů.

Předplatné na e-shopu: flashart.cz

INFORMAČNÍ
PLATFORMA

ART RE USE

ArtMap

KNIHKUPECTVÍ

www.artmap.cz
www.knihy.artmap.cz
www.reuse.artmap.cz

